

TÔI SẼ LÀM GÌ VỚI JÊSUS ĐƯỢC GỌI LÀ Đấng CHRIST?

Chúa ban phước cho anh, Anh Vayle. Xin chào, các bạn. [Hội chúng nói, “Chào buổi sáng, Anh Branham.”—Bt.] Tôi luôn luôn trẻ. Billy đã bảo tôi có, sáng nay, và tôi có gần ba mươi cuộc nói chuyện riêng, và tôi đã sắp xếp được hai trong những cuộc đó, vậy, tôi tin hai hay là ba cuộc gặp mặt riêng. Cho nên tôi thật sự không thể đến được với mọi người, anh em biết đấy, và nhiều người đang chờ đợi, và đã chờ đợi trên danh sách tháng này qua tháng khác. Và Chúa đã làm một số việc vĩ đại trong đó.Ồ, Ngài là—Ngài là Đức Chúa Trời của chúng ta. Phải không? [“A-men.”]

² Bây giờ tôi tin chắc, sáng nay, rằng tất cả chúng ta đều ý thức được nỗi buồn lớn lao đã xảy đến cho đất nước này, về việc mất đi Tổng thống của chúng ta, là Ông Kennedy. Mặc dầu tôi bất đồng với con người đó về đường lối chính trị của ông và tôn giáo của ông, nhưng tuy nhiên ông không đáng phải chết như thế. Không. Và để lại những đứa con nhỏ ấy, không còn bố. Và một người mẹ mà...Bà Kennedy, mặc dầu chắc chắn tôi sẽ không đồng ý với bà, và có thể, những cung cách và các việc khác của bà, song, nên nhớ, bà là một người mẹ. Bà vừa mất đứa con bé bỏng của mình, và bà đã mất chồng. Và ông đã gục vào lòng bà, máu của chính chồng bà đổ ra trên vạt áo bà. Điều đó thật khủng khiếp.

³ Anh em có bao giờ nghĩ...Đôi khi chúng ta nghĩ bà dẫn đầu đất nước, về phong cách cùng các thứ. Điều đó, cũng có thể là vậy. Song anh em có biết, Bà Kennedy chưa bao giờ nghe một trong những Sứ điệp này mà tôi đã giảng về điều đó không? Nếu bà có thể nghe một trong những Sứ điệp này, bà có thể hành động khác. Và một số chị em của chúng ta đã nghe nó, mà vẫn chưa làm theo. Thấy không? Thấy không? Thấy không? Bà được nuôi dưỡng là một người Công giáo; đó là tất cả những gì bà biết. Không có gì nghịch lại điều đó, đấy. Bà...Đó là một hệ thống. Không có gì nghịch lại dân chúng, những người Công giáo. Đó là hệ thống, hệ

thống Công giáo, cũng giống như Trưởng Lão, Giám Lý, hay bất cứ giáo phái khác nào còn lại trong chúng, đây, hay Ngũ Tuần, bất cứ hệ thống nào. Đó là hệ thống, không phải dân sự.

4 Ông Kennedy, tôi nghĩ, đã làm một—một công việc tốt của vị Tổng thống. Lòng tôi xót thương cho vợ ông. Và tôi cảm thấy buồn rầu thực sự về điều đó, thậm chí chính đất nước chúng ta, có những kẻ vô lại và đại loại như vậy ở trong đất nước chúng ta, mới làm một việc như thế.

5 Nếu anh em không thể đồng ý với một người, đúng, hãy giữ lấy lập trường riêng của mình; và không có lý do gì để giết chết người khác, chỉ vì những điều như thế. Và những đứa con nhỏ biết, nói, một đứa trẻ đã nói, “Bây giờ con không còn ai để chơi với con nữa. Bố chết rồi.” Hiểu không?

Vì vậy tôi luôn nghĩ rằng đó sẽ là tình trạng của tôi, ngày nào đó. Hầu như đã xảy ra nhiều lần, như anh em biết, tôi đã bị bắn ở nước ngoài; khi người ta phải dùng thân thể của họ che cho tôi, giữ tôi khỏi bị bắn, ở một khoảng cách.

6 Vậy nếu một người chết như thế...Nhưng, đó là cái—cái giá phải trả, để đi cùng với vinh quang của những việc khác. Hiểu không? Tôi nghĩ trung bình chúng ta có khoảng cứ bốn Tổng thống, thì một người trong bốn đó, bị ám sát, và tôi cảm thấy rất tệ về điều đó. Thật hổ thẹn rằng chúng ta có một người như vậy ở nước Mỹ, muốn làm một chuyện như vậy.

7 Và bây giờ, tuy nhiên, như tôi đã nói, tôi—tôi không đồng ý với đường lối chính trị của ông ấy. Tôi...tôi không, không đồng ý với những ý kiến của ông về những gì ông đã cố gắng làm. Nhưng, anh em thấy, ông là một người khác. Và tôi bất đồng với hệ thống tôn giáo của ông. Tôi—tôi chắc chắn không đồng ý với điều đó. Nhưng, tuy nhiên, ông—ông được nuôi dạy theo cách đó. Đó là—đó là những gì nó đã xảy ra. Như tôi đã nói, có thể ông đã nghe điều gì đó khác biệt, nó có thể đã xảy ra khác hẳn.

8 Chúng ta có một—một điều ở đây để làm, đó là hễ khi nào một trong những người của chúng ta chết, hay điều gì đó, mặc dầu ở ngoài...Tôi nghĩ như là một—như là một hội thánh nước Mỹ, như một thân thể của những người Mỹ...

Dân Mỹ bỏ phiếu Ông Kennedy làm Tổng thống. Và đó là...Đó là lý do chúng ta có một nền dân chủ. Tôi không bỏ phiếu cho Ông Kennedy. Tôi đã bỏ phiếu cho Ông Nixon, vì tôi biết Ông Nixon, một cách riêng tư. Và tôi—tôi thích ông ấy, và tôi—tôi bỏ phiếu cho ông ấy, một cách cá nhân, vì tôi thích ông ấy. Song người dân của quốc gia này, người Mỹ, những công dân đất nước này của tôi, đã bầu Ông Kennedy. Và cách họ đã làm điều đó, ồ, điều đó là tùy thuộc giữa họ và Đức Chúa Trời, nhưng chỉ thế thôi.

9 Song tôi nghĩ, vì cơ người mẹ này, một con người, bà mẹ của những đứa con, Bà Kennedy, chúng ta có thể đứng trong giây lát để cầu nguyện cho bà được không?

10 Lạy Chúa Jêsu, chúng con là những con người, chúng con có cảm xúc dành cho nhau. Và chúng con cảm thấy buồn, Chúa ôi, vị Tổng thống của chúng con đã bị hạ sát cách ấy, vì kẻ giết người nhẫn tâm. Và chúng con lấy làm tiếc quốc gia của chúng con đã đi đến chỗ này, có những con người như thế ở—ở trong đất nước chúng con, nhẫn tâm giết hại một con người; giống như chúng đã bắn người anh em da màu cách đây không lâu, chúng đã nhẫn tâm bắn gục anh, vì thành kiến chủng tộc. Và chúng con rất buồn vì có những kẻ như vậy tồn tại giữa vòng chúng con, Chúa ôi. Chúng con, sự yếu đuối của chúng con, đã mang tới điều này.

11 Và chúng con cầu nguyện cho Bà Kennedy, vợ của người này, Tổng thống này. Và biết những trẻ thơ đang tìm kiếm cha của—của chúng, mà đã bỏ chúng ra đi vài ngày trước đó, người vui vẻ, chơi đùa với chúng trên sàn nhà. Bây giờ chúng không còn cha nữa. Và vì người phụ nữ ấy...chồng của bà, đã ngã gục vào lòng bà, và máu tuôn ra trên váy bà; vừa chôn đứa con bé bỏng của mình.

12 Và tuy nhiên, lạy Chúa, chúng con có thể tin người phụ nữ này có sự sai trật, về cách—cách—cách bà đã dẫn đầu trong nước, về trang phục của bà và vân vân; nhưng điều—điều đó có thể là đối với dân Mỹ, cả nước, họ, mà đó là những gì họ muốn. Vì vậy chúng con—chúng con cầu nguyện cho bà, sáng nay, để Ngài sẽ giúp đỡ bà. Và xin cho có một lúc trong sự sầu khổ sâu sắc này bà sẽ tìm thấy Lẽ Thật là gì, là Chúa Jêsu Christ! Xin nhậm

lời, Chúa ôi, Đấng duy nhất có thể ban sự bình an và an ủi trong lúc gian truân.

¹³ Và xin giúp chúng con, Chúa ôi, để tiếp tục là, với cả tấm lòng chúng con, là một tia sáng chiếu ra, mà chúng con không biết lúc nào hay ảnh hưởng nào chúng con có thể có trên người nào khác. Xin cho chúng con chiếu ra Sự Sáng của Đấng Christ cho tới lúc Ngài đến. Rồi Ngài là Đấng Chấn Chiên Lớn của bầy, Đấng biết hết công lý, sẽ báo trả cho mọi tội lỗi, và Ngài biết cách làm điều ấy thế nào. Và cho đến lúc đó, chúng con giao phó chính mình vào tay Chúa, vì tình yêu thương và sự thương xót của Chúa ở trên chúng con. Trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

¹⁴ Vâng, tôi nghĩ không người nào đáng phải chết giống như thế. Vậy thì, Ông Lincoln không đáng chết như thế. Ông McKinley không đáng chết giống như thế. Huey Long không đáng chết như thế; không một người nào trong số họ. Tôi không tin điều đó. Những kẻ giết người, điều đó tôi tặc. Những con trai của chúng ta đã không chiến đấu ở hải ngoại vì điều gì giống như thế. Ngon cớ của chúng ta không được giương lên cho điều gì như thế. Chúng ta không phải là những công dân Mỹ cho điều gì như thế. Không. Mặc dầu, dất nước của chúng ta quẩn quại và trụy lạc với tội lỗi, đó là điều—đó là điều gây ra những thứ này. Đó là tội lỗi.

¹⁵ Bây giờ, ngày hôm nay chúng ta có...Tôi sẽ dạy trường Chúa nhật, và đôi điều mà tôi muốn đề cập với hội thánh. Và đó là, việc đầu tiên, tôi muốn anh em tha thứ cho tôi vì giữ anh em suốt cả những buổi sáng Chúa nhật khi tôi có các Sứ điệp này. Và thế thì nếu Chúa muốn...Lý do tôi làm điều này, là vì tôi—tôi có mặt tại đây giữa vòng dân sự tôi và tôi—tôi dạy những giáo lý thật mạnh mẽ như cách tôi biết. Tôi không dạy những giáo lý này ra ở những nơi khác. Tôi chỉ đứng trên—nền tảng chính của Phúc âm. Nhưng những giáo lý này thì mạnh mẽ, tôi—tôi không dạy chúng ở—ở những nơi khác. Và thế thì, ở đây, nó mất của tôi một giờ đồng hồ, lúc nào đó, hai hay ba giờ, để đi hết Sứ điệp của tôi. Và đôi khi tôi giữ anh em ở đây, đến mười hai giờ ba mươi, một giờ đúng. Và đó chỉ là phần bé nhỏ tôi thường làm. Tôi ở lại, đôi khi, gần như suốt đêm. Tôi đã đi, chúng ta đã bắt đầu, nhiều

lần, tới tám giờ và về nhà sáng hôm sau lúc hai hay ba giờ sáng, đúng vậy, từ những buổi nhóm.

¹⁶ Nhưng tôi—tôi—tôi sẽ cố gắng để, khi tôi lại đến với anh em, và chỉ một—một chút...một bài giảng ngắn thay vì giảng dạy quá nhiều về điều này, trừ khi tôi báo cho anh em biết trước bài ấy sẽ là điều gì đó. Bởi vì, tôi đã giảng Bảy Tiếng Kèn, tôi tin, lên đến, mà gắn liền ngay trong Ấn thứ Sáu. Khi Ấn thứ Sáu vang lên, tất cả Bảy Tiếng Kèn đồng loạt cất tiếng vang, anh em biết đấy. Và vì vậy chúng ta...tôi muốn đem điều đó đến với Hội thánh trước khi Ngài Đến, nếu...hay là trước khi tôi đi, hoặc có thể là bất cứ điều gì, nếu tôi có thể.

¹⁷ Vậy thì, nếu chúng ta làm thế, thì chúng tôi sẽ thông báo cho anh em biết trước. Và có lẽ lúc đó, như chúng ta thấy sáng nay, các lối đi đông nghẹt, và các bức tường, và xung quanh, chúng ta sẽ cố gắng...Chúng ta đã có một nơi bây giờ chúng ta sẽ có thể lên ở đây. Nó chứa khoảng ba ngàn người, và nó là giảng đường tốt của một trường học ở ngay trên chúng ta đây. Và Bảy Tiếng Kèn, chúng ta sẽ cố gắng giảng trên trường học đó. Và nơi đó sẽ có nhiều chỗ ngồi, anh em thấy đó, để chúng ta có thể để cho dân sự vào.

¹⁸ Chúng tôi muốn tường trình, tại New York, chúng ta vừa có một thời gian tuyệt vời. Giảng đường Morris ở đó, mỗi đêm, chúng ta cứ phải để bớt người đi. Họ vào đông nghẹt. Lửa...Người chủ nơi đó...Cơ quan điều tra hỏa hoạn sẽ đóng cửa nơi đó nếu chúng ta để họ đứng, đông nghẹt bên trong giống như thế. Và rồi chúng ta phải để cho họ đi bớt. Và dân sự ở ngoài đường phố, đi lên xuống đường phố, cầu nguyện để người nào đó sẽ trở nên mệt mỏi và đứng dậy và đi ra, để họ có thể đi vào và có một chỗ ngồi. Hiểu không? Chỉ một người, họ cứ đợi ở đó cho có một người đi ra, để một người bên ngoài đi vào. Và một người ngồi kế bên tại cánh cửa, rồi để một người vào như thế. Khi có ai đó đứng lên và đi ra, phải về nhà sớm, ồ, họ đi vào và chia sẻ khoảng trống đó. Xem đấy, họ đã đến. Thật là một nhóm người tốt đẹp, rất tốt. Và tôi tin thế giới, hội thánh Cơ-đốc, đang đói khát Đức Chúa Trời.

19 Giờ này tôi—tôi—tôi tin rằng...Cảm ơn anh, thưa anh. Tôi—tôi tin rằng—rằng Chúa sẽ ban cho chúng ta cơ hội này, nơi chúng ta có thể đến với nhau và nghe Bảy Tiếng Kèn cuối cùng đó. Tôi thích được dẫn dắt để làm những điều đó, để mà anh em sẽ biết.

20 Rồi tại buổi điểm tâm của nhóm thương gia...Thường thường, tại nhà thờ nhỏ của họ tại đó, tôi nghĩ họ nói họ có bất cứ ở đâu từ năm mươi đến một trăm người vào bữa điểm tâm của họ. Và sáng hôm đó họ đã bán một ngàn bảy trăm vé, và để nơi còn lại phải đứng, chỗ bên ngoài chật kín. Và mỗi hành lang, chung quanh những bức tường, trên và dưới những bậc tam cấp, có nhiều người đang đứng. Và một số vị mục sư truyền đạo cao cấp, hai linh mục, và—và vân vân, có mặt tại đó để nghe Sứ điệp. Và vì thế, tôi hiểu, tôi tin nó giúp được chút ít. Điều đó có thể đã làm một số—một số điều nữa, tốt hơn những gì chúng ta thật sự nghĩ nó sẽ xảy ra.

21 Bây giờ, thế thì, đêm nay...Chúng ta sẽ có một...Sứ điệp tối nay, ý Chúa, về một—về một đề tài về—về làm thế nào, về tình trạng của anh em với Đấng Christ như thế nào. Và bây giờ điều đó sẽ...Nó sẽ ngắn. Chúng ta muốn bắt đầu, tôi muốn lên bục vào bảy giờ ba mươi. Nếu...Anh em thường bắt đầu lúc mấy giờ, bảy giờ ba mươi phải không? [Một anh em nói, “Chúng ta bắt đầu giảng lúc bảy giờ ba mươi, nhưng chúng ta sẽ bắt đầu lúc bảy giờ.”—Bt.]Ồ, bảy giờ, và tôi sẽ lên bục giảng lúc bảy giờ ba mươi, và tôi sẽ rời khỏi bục lúc tám giờ ba mươi, nếu Chúa muốn, vì tôi—tôi thật sự...tôi thật sự sẽ nói nhanh như có thể được, và tôi bắt đầu thực hành.

22 Rồi điều khác nữa, là, có lẽ có một số khách lạ tại đây nghe nhiều người cười. Bởi vì, tôi cố gắng ra khỏi từ chỗ này, song tôi không thể làm điều đó. Điều đó hầu như...Tôi hi vọng nó không có vẻ báng bổ, song mẹ tôi thường nói, khi dân sự hội họp giống như thế, cũng giống như những mặt lúa miến vào một buổi sáng lạnh lẽo. Anh em biết, nó dày, và chảy chậm chậm. Và vì thế đó gần như cách của nó là vậy. Tôi kéo dài chậm chạp trong những Sứ điệp này, bởi vì sự—sự ngọt ngào của chất mía đường của Đức Chúa Trời, anh em biết đấy, hầu như chồng dày lên nhau. Và tôi—tôi—tôi không, không muốn nó theo cách nào khác. Tôi—

tôi muốn nó cứ theo cách đó. Nơi mà, tôi nhớ chúng tôi thường đứng và hát bài hát đó.

Phước thay mỗi dây kết thân
Buộc lòng chúng ta trong tình yêu Cơ-đốc;
Trong sự tương giao kết hiệp tâm trí
Giống như Trên miền thiên thành. Hiếu
không?

Chúng ta phải cách xa nhau,
Làm lòng chúng ta đón đau;
Nhưng chúng ta sẽ vẫn hiệp một lòng,
Và hy vọng gặp lại nhau.

²³ Và tôi—tôi tin rằng đó sẽ luôn là mục đích của—của chúng ta ở đây. Nhiều người trong những vị thánh ngày xưa đó đã ngủ yên từ ngày đó, nhưng chúng ta vẫn hiệp một lòng. Và tôi nghĩ khả tượng đó sáng hôm ấy, nhìn thấy họ ở tại đó, những người nam và người nữ trẻ trung đầy ơn phước và vinh hiển ấy, vẫn trông giống như lúc họ ở đây, khi họ còn ở đây trên đất. Tôi nghĩ họ đang chờ đợi chúng ta đến. Ngày nào đó chúng ta sẽ kết hiệp với họ, ý Chúa. Bây giờ tôi—tôi...

²⁴ Và hãy nhớ những buổi nhóm, những buổi thờ phượng hát ngợi khen bắt đầu vào lúc bảy giờ tối nay, thay vì bảy giờ ba mươi.

Và rồi, tuần tới, tôi có mặt tại Shreveport, Louisiana, và tại Đền tạm Sự Sống ở Shreveport, Louisiana. Và tôi nghĩ họ đang cố gắng có được thánh phòng bên kia đường phố. Anh Moore đã gọi điện tối hôm qua, nói họ...Đó là hội đồng hàng năm, và họ đang trông mong một đám đông lớn.

²⁵ Tôi muốn làm chứng ngắn ngay trước khi tôi đọc Kinh Thánh. Một—một thiếu phụ đang ngồi tại đây ngày nọ, đó là... Nói với anh em ảnh hưởng lúc người nào đó đang cầu nguyện cho người khác là gì. Tôi chợt nhìn xuống và thấy thiếu phụ khác tôi vừa mới...Margie Cox, vợ của Anh Rodney Cox đang ngồi tại đây. Và tuần vừa rồi, tôi tin là vậy, khi chúng tôi có mặt tại đây, Thánh Linh đã ban cho sự nhận biết rõ khắp tòa nhà, anh em biết, cách mà nhiều người nói chuyện như thế nào. Và chị đang

ngồi...Chị đang ngồi ngay tại đây bây giờ. Song chị vừa mới ở đâu đó bên ngoài kia. Và tôi—tôi nhìn lướt qua, và ở đó là một thiếu phụ mà—mà được gọi tên, bị bệnh tiểu đường. Và Margie đã... Và trong sự hiện thấy đó là Margie. Và Margie đang đứng tại đó; và lúc ấy tôi nhìn xuống, tôi trông thấy chị, và đó là một...Và tôi nghĩ...Và tôi nhìn thấy một người nữ khác này, và Margie ở trong khải tượng, nhưng Ánh sáng ấy ở trên người phụ nữ đó. Vì thế tôi—tôi đã nhìn chăm chú.

²⁶ Và tôi suy nghĩ, ồ, nếu mình gọi Margie, họ sẽ nói, “Chắc chắn, là thế, chắc chắn.” Người nào đó biết họ, nói, “Ồ, anh ấy—anh ấy...Chồng của chị ấy là một trong những người bạn thân của—của anh ấy. Họ sống với nhau, ngủ với nhau, đi săn với nhau, và—và mọi thứ. Chắc chắn, đó là, anh ấy ắt biết điều đó.” Nhưng Margie không biết điều đó. Nhưng tôi đã gọi một thiếu phụ khác, mà là một...Tôi tin, là một chị em đến từ Chicago, như tôi đã biết sau đó.

²⁷ Nhưng rồi sau đó, ở trong...nhà máy của chị, họ kiểm tra về bệnh tiểu đường. Và—và chị bị bệnh tiểu đường. Và vì vậy chị đang trên đường, đến bệnh viện chuyên khoa để khám, ngày hôm kia. Và—và vì vậy khi chị nhắc đến chuyện đó, thì tôi gọi cho chị nhớ lại điều này. Và tôi nói, “Hãy đến đây, Chị Margie.” Và nói cho chị biết về cách chị bị tê tay như thế nào, và—và cảm giác thật tồi tệ thế nào.

Người phụ nữ này làm việc, hầu như, ngày đêm ở trên đó, để...một người mẹ trung tín, để giúp chồng mình trả tiền cho căn nhà mà họ đang cố gắng xây dựng. Và—và chị và em gái chị, Nellie, và Charlie, đó là anh của Rodney, vợ anh, tất cả họ cùng làm việc với nhau tại nhà máy ở đó, làm việc cật lực hết sức. Và chịu đựng điều sỉ nhục. Họ để cho tóc dài, và bỏ trang điểm son phấn, những thứ như thế, khi trở thành những Cơ-đốc nhân. Tôi tin vào sự khen thưởng nơi đáng được khen thưởng. Và chắc chắn tôi có một chỗ ấm áp trong lòng mình cho hai phụ nữ trẻ này.

²⁸ Và lúc ấy tôi cầm lấy tay và cầu nguyện cho chị. Và chị đi lên, họ không thể tìm thấy dấu vết của căn bệnh tiểu đường ở đâu cả. Nó đã biến mất, như vậy.

Một phụ nữ ngồi nơi nào đó ngay ở đây, đã được gọi, và đó là một chị tên là Bruce. Tôi không thấy chị ấy sáng nay, nhưng chị ấy luôn...Chị thật là một phụ nữ hay cầu nguyện. Và phụ nữ này đi vào và, là lần vừa rồi tôi có mặt tại đây, và không—không có thể cầu nguyện nào được phát ra, hay không có gì cả, vì vậy ở đó không có người nào, không có hàng người xin cầu nguyện, vì thế họ chỉ... Thánh Linh chỉ kêu gọi trên thánh giá.

²⁹ Và Cô Bruce này, cô đã—đã được chữa lành một lần, chính cô, với bệnh ung thư. Và cô—và cô cứ luôn cưu mang một gánh nặng trong lòng vì người nào khác, và cô đang cầu nguyện. Và có một thiếu phụ đến từ Louisville, đang hấp hối, vì ung thư cổ họng. Và trong lúc cô đang cầu nguyện, Thánh Linh giảng ngay vào người đàn bà đó, kêu gọi cô, bất kỳ điều gì Thánh Linh đã làm, bảo cho cô biết chị ấy là ai, đúng hơn là, bảo cô, chị là ai, và bệnh của chị là gì, và về bệnh ung thư, và bảo rằng, sẽ khoẻ thôi. Và thiếu phụ đó đi về nhà.

Hai ngày sau đó, chị cứ bị mắc nghẹn đến, gần chết, cổ họng của chị bị sưng phồng lên. Chị ho lớn, và bệnh ung thư nhẩy ra khỏi. Và chị khoẻ hoàn toàn. Hiểu không?

³⁰ Chuyện gì đã xảy ra, anh em biết đấy, cục bướu, chính nó, là bướu dữ mà đã có một sự sống trong nó. Hiểu không? *Ung thư*, nó đến từ—từ chữ, thuật ngữ y học, của chữ “con cua,” có nghĩa là có nhiều chân, giống như con—con cua anh em bắt lên từ biển và—và nó hút máu từ anh em. Và khối u ác tính này, nó đã lớn lên trong cổ họng của chị, đó là những gì nó đã làm.

Vậy thì, đấy, không phải tôi đang xử lý với quá trình lớn lên. Tôi đang xử lý với sự sống ở trong khối u đó. Hiểu không? Sự sống trong khối u đó là những gì chúng ta đang đối phó với. Hiểu không? “Nhơn Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ.” Từ *ma quỷ* là “kẻ hành hạ,” giống như thuộc về thân thể. Và đây là một con quỷ. Và rồi khi sự sống đi ra khỏi khối u, dĩ nhiên, điều đó để cho khối u bắt đầu sưng lên.

³¹ Thật giống như con chó nhỏ bị cán trên đường, điều gì đó giống như thế, hãy để nó nằm ở đó trong ánh nắng mặt trời trong một vài ngày, rồi, nó phồng lên gấp đôi kích thước của nó.

Ồ, đó là điều đang làm cho người phụ nữ đó trở nên tồi tệ hơn. Nhiều lần tôi đã giải thích điều đó. Nếu anh chị em trở nên tồi tệ hơn, đó chính là dấu hiệu anh chị em được chữa lành, anh chị em thấy đó. Và vì vậy nó thật trở nên tồi tệ hơn mọi lúc, làm cho chị bị mắc nghẹn, vì nó đang sưng phồng lên. Và...Nhưng nó đã để cho ra, sự sống đã ra khỏi nó. Và chị ho như thế, anh em biết đấy, [Anh Branham ho—Bt.] như *thế*, giật nảy lên, kéo nó rút ra khỏi phần còn lại của thịt. Và chất chết chóc đó, đơn giản là vật thể không có sự sống trong nó, căn bệnh ung thư đã hết, nhảy ra, đấy, rơi ra ngoài.

³² Cho nên, đó là những gì của bệnh đó, vật thể đó đi ra ngoài lúc ấy. Đó không phải là ma quỷ đi ra. Đó là ngôi nhà mà nó đã sống ở trong. Nó đi ra khỏi vì đức tin của người phụ nữ ở bên trong những gì được bảo cho chị biết, rằng Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, đó là điều đã giết chết bệnh ung thư, lấy sự sống đó ra khỏi.

Vậy thì, chị có thể quay—quay lại với bác sĩ, và bác sĩ nói, “Vô lý, bệnh—bệnh—bệnh đó thì cứ còn đó y hệt như nó luôn đã có trước đó.” Song đúng vậy, khối u đã ở đó, nhưng sự sống thì không, không ở đó. Hiểu không?

³³ Bây giờ, điều gì xảy ra nếu điều đó đã từng xảy ra ở nơi nào đó mà nó không thể—đi ra ngoài?

Đó là bức hình ấy phải không? [Anh Neville nói với Anh Branham, “Đó là bức hình khối u đi ra từ Bà Baker, từ trên Springville, Indiana. Và bà ấy...Đây là bức hình chụp được phóng to, bà đã qua khỏi, sau lời cầu nguyện.”—Bt.] Đây là bức hình khối u của Bà Baker, từ Springfield, Indiana, đã hết bệnh, sau lời cầu nguyện. Đó là bức hình của nó. Xem đó, đó là thân thể mà ma quỷ đã sống ở trong.

Cũng giống như anh em sống ở trong thân thể này; nó có thể là đầu đen, đầu đỏ, lớn, nhỏ, bất kể là gì. Hiểu không? Ma quỷ hoặc là sống trong thân thể này, hay là Đấng Christ sống trong thân thể đó.Ồ, thế thì khi sự sống ra khỏi nó, thân thể của anh em vẫn còn tại đây trên đất, đấy, nhưng sự sống không có mặt tại đó.

Khi sự sống ra khỏi, thân thể vẫn còn ở đó. Và rồi nó được buông lỏng khỏi thân thể của chị ấy và bị tổng ra, vật thể ấy đi ra.

Song nếu chất đó ở trong một chỗ mà nó không thể bị xuất ra, thế thì tim của anh chị em phải nhặt lấy chất bị chết đó và lọc máu cho tinh khiết, mỗi lần tim đập. Nó gây nên cơn sốt, và mọi thứ khác, vì đó là sự nhiễm trùng. Anh chị em hiểu không? Tim anh chị em phải...Tôi nghĩ tim lọc cho máu tinh khiết khi máu đi qua. Đúng vậy không, Chị Dauch? Tôi nghĩ đúng thế. Trái tim, khi đập, nó thanh lọc. Là một y tá, chị biết điều đó, và một người khác đang ngồi tại đây phía trước chị. Lọc...lấy ra...Và đó là điều mà gây nên cơn sốt từ sự nhiễm trùng. Nó lấy ra sự nhiễm trùng và—và đề bẹp cơn sốt.

³⁴ Bây giờ, hỡi dân sự, anh chị em thấy, đó là đức tin của anh chị em. Nó không bao giờ là những cảm xúc của anh chị em. Nó không là gì cả, cho dù nó là vậy, nếu bàn tay tôi không thẳng. Điều đó không có gì liên quan với nó cả. Chính là đức tin của tôi làm điều đó. Hiểu không? Ngay trước mắt chúng ta, chúng ta thấy hình ảnh của một người được chữa lành hoàn toàn, bởi đức tin. Và rồi chúng ta chỉ bước từng bước cho đến lúc chúng ta bước vào ngay trong người đó, và cứ bước đi tới với nó. Hiểu không? Chính chỗ đó. Và điều đó, đó là những gì thực hiện nó, là đức tin của anh chị em; không phải là những cảm xúc của anh chị em. Đức tin của anh chị em làm điều đó. Sự cảm tạ và ngợi khen thuộc về Đức Chúa Trời!

³⁵ Bây giờ chỉ cầu nguyện một lát, và chúng ta có một đề tài ở đây mà chúng ta muốn lưu tâm đến, và một ít thời gian để Đức Chúa Trời sẽ giải quyết với chúng ta theo điều này.

Và, bây giờ, và rồi nếu một vài người trong anh em phải đi sáng nay, và sẽ không có mặt được trong buổi nhóm tối, ý Chúa, tôi—tôi muốn có mặt tại đây lần nữa. Gia đình đang trở về tuần lễ Giáng sinh. Và rồi, Chúa nhật sau lễ Giáng sinh, ý Chúa, tôi muốn giảng Sứ điệp Giáng sinh của tôi ở đây tại đền tạm này; Chúa nhật sau lễ Giáng sinh. Ý Chúa, chủ đề sẽ là, *Kẻ Lang Thang Trên Đường Phố*.

Vậy chúng ta hãy cúi đầu giờ này và dâng lời cầu nguyện trước khi chúng ta đọc phân đoạn kinh thánh.

³⁶ Lạy Chúa Jêsus, xin Chúa đến gần chúng con vào lúc này. Và chúng con biết rằng thật khó khăn cho nhà thờ nhỏ bé của chúng con, và khi nhiều người phải đứng. Và—và chúng con có mặt tại đây không phải vì sự tiện nghi của chỗ này, để cho chúng con thoải mái về thể chất, bởi vì nó không đủ tiện nghi. Và chúng con không phải có mặt tại đây để được nhìn thấy. Nhưng chúng con có mặt tại đây bởi vì chúng con cảm thấy sự Hiện diện của Ngài. Và chúng con biết rằng Ngài đang ở đây. Và chúng con có mặt tại đây để được chỉnh sửa. Và chúng con ở đây, biết rằng chúng con đang ở trong nhà của Đức Chúa Trời. Và chúng con cảm thấy tốt đẹp được ở đây, cho dù nó có không được thoải mái thể nào đi nữa, người đứng, và—và ngồi chật cứng, song chúng con có mặt tại đây bởi vì chúng con—chúng con cảm thấy rằng Chúa đang ở đây.

³⁷ Và cũng giống như cách mà chàng trai phải cảm thấy đêm đó, khi Phao-lô giảng suốt đêm trường, thật là một sứ điệp dài, có lẽ từ lúc mặt trời lặn cho đến lúc mặt trời mọc, sáng hôm sau. Và một chàng trai trẻ ngồi trên phòng cao, té xuống và họ nghĩ chàng đã qua đời. Và Phao-lô đã nằm sắp mình trên chàng, và Thánh Linh của Đức Chúa Trời giảng trên sứ giả mang thần linh của sự sống trở lại cho thân thể của chàng trai. Và ông nói, “Cậu ấy sẽ ổn thôi,” và chàng trai trẻ ấy đã sống lại. Anh ta đã quan tâm đến những gì Phao-lô đang nói.

³⁸ Và, lạy Chúa, sáng nay chúng con quan tâm đến những gì Thánh Linh có thể nói với lòng của chúng con. Và chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ bẻ Bánh Sự Sống cho mỗi người trong chúng con, hầu cho khi chúng con rời nơi đây ngày hôm nay, để chúng con sẽ không rời tòa nhà này giống như khi chúng con đi vào. Xin cho những Cơ-đốc nhân gần hơn với Ngài. Xin cho những tội nhân quay lại hôm nay. Xin cho những người đau ốm được chữa lành. Và xin cho Nước Đức Chúa Trời đến gần với chúng con, hay thậm chí ở trong chúng con. Vì chúng con cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Chúa Jêsus Christ, khi chúng con chờ đợi Thánh Linh của Ngài ban Lời cho chúng con. A-men.

³⁹ Bây giờ chúng ta hãy đọc một số câu Kinh Thánh, mà...Lời của Chúa luôn luôn đúng.

Và bây giờ, và mỗi người, tôi thấy anh em rất tử tế với những anh em đang đứng. Tôi thấy người nào đó đứng lên và ngồi xuống, cho một người khác ngồi vào chỗ. Điều ấy rất tốt đẹp. Tôi ước mong chúng ta có thêm chỗ, song chúng ta thật sự không có được, vào lúc này.

Lật ra trong Ma-thi-ơ chương 27, và chúng ta sẽ đọc từ câu 11, rồi chúng ta sẽ giảng về đề tài này.

Lúc ấy Đức Chúa Jêsus đứng trước quan tổng đốc, quan hỏi rằng: Có phải người là Vua của dân Giu-đa không?... Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Thật như lời.

Và trong lúc các thầy tế lễ cả và các trưởng lão kiện Ngài, Ngài không đối đáp gì hết.

Bấy giờ Phi-lát bèn nói cùng Ngài rằng: Họ có nhiều điều làm chứng kiện người, người há không nghe đến sao?

Song Ngài không đáp lại một lời gì, đến nỗi làm cho quan tổng đốc lấy làm lạ lắm.

Bấy giờ vào dịp lễ, quan—quan tổng đốc...thường có lệ tha một tên tù, tùy ý dân muốn.

Và đang lúc ấy, có một tên phạm nổi tiếng, tên là Ba-ra-ba.

Cho nên khi chúng đã nhóm lại, thì Phi-lát hỏi rằng: Các người muốn ta tha người nào, Ba-ra-ba hay là Jêsus gọi là Christ?

Vì quan ấy biết bởi lòng ghen ghét nên chúng đã nộp Ngài.

Và người đang ngồi trên tòa án, vợ người sai thừa cùng người rằng: Đừng...làm gì đến người công bình này; vì hôm nay tôi đã bởi có người mà đau đớn nhiều trong chiêm bao.

Song các thầy tế lễ cả và các trưởng lão thuyết phục chúng hãy xin tha Ba-ra-ba, và giết Chúa Jêsus.

Quan tổng đốc cất tiếng hỏi rằng: Trong hai người này, các người muốn ta tha ai?... (Cứ suy gẫm về điều đó!)... Chúng thưa rằng: Ba-ra-ba.

Phi-lát nói với họ rằng: Vậy thì ta sẽ xử thế nào với Jêsus gọi là Christ? Vậy thì ta sẽ xử thế nào với Jêsus gọi là Christ? Và chúng đều trả lời rằng: Hãy đóng đinh nó trên cây thập tự.

Và quan tổng đốc hỏi,...người này đã làm việc dữ gì? Nhưng chúng lại kêu la lớn hơn, rằng, Hãy đóng đinh nó trên cây thập tự.

Lúc ấy Phi-lát thấy mình không thắng nổi chi hết, mà sự ồn ào càng thêm, thì lấy nước rửa tay trước mặt thiên hạ, mà nói rằng: Ta không có tội về huyết của người này; điều đó mặc kệ các người.

Bấy giờ hết thấy dân chúng đều đáp rằng: Xin huyết người lại đổ trên chúng tôi và trên con cái chúng tôi!

Vậy Phi-lát bèn tha tên Ba-ra-ba cho chúng; và khiến đánh đòn Đức Chúa Jêsus, đoạn giao Ngài ra để đóng đinh trên cây thập tự.

⁴⁰ Thật là một bức tranh đáng buồn! Tôi đặt tên chủ đề của bài giảng này, nếu anh em muốn đặt tên theo cách đó, hay gọi theo cách đó. Và có lẽ bằng ghi âm hẳn muốn được đặt tựa đề này: *Tôi Sẽ Làm Gì Với Jêsus Được Gọi Là Đấng Christ?* Và đề tài tôi muốn dùng, dựa theo phân đoạn này; tôi muốn sử dụng chủ đề, “với Jêsus trên tay bạn.” Với Chúa Jêsus trên tay bạn, bạn sẽ làm gì?

⁴¹ Quang cảnh của chúng ta bắt đầu, sáng nay, trong phòng xử án; nơi Phi-lát, quan tổng đốc, đã được mời đến, để—để xử và—và ra phán quyết. Đó là vào lúc sáng sớm, một lúc trước bình minh, và ông bị quấy rầy ra khỏi giấc ngủ, và—và được mời ra để nghe trường—trường hợp của Người này.

⁴² Đó chính là thì giờ bị đóng đinh trên thập tự giá của Chúa và Đấng Cứu Rỗi của chúng ta, là Đức Chúa Jêsus Christ. Ngài đã—Ngài đã không làm gì, như họ không thể tìm được nơi Ngài lỗi lầm nào, và Ngài đã—Ngài đã trả lời mọi điều. Đó chính là thì giờ mà nó phải xảy ra theo cách đó.

Không có gì có thể xảy ra mà không có điều gì đó ở đằng sau khiến cho nó xảy ra theo cách ấy. Phải có lý do nào đó cho mọi việc xảy ra. Bởi vì nó được—nó được thúc đẩy, dĩ nhiên, bởi

linh—linh ấy tồn tại ở bên trong, và trong những con người, đại loại như vậy. Có một lý do, động cơ của nó, và một—và một đối tượng, và đó phải là một lý do.

Và nó, lý do điều này xảy đến với Người vĩ đại nhất này mà đã từng sống trên trái đất, hay có thể từng sống; lý do nó đã xảy ra theo cách này, bởi vì đó là lúc cho nó xảy ra. Hiểu không? Nó phải như vậy, không có cách nào để thoát ra khỏi điều đó. Nó, nó phải là thời giờ đó.

Và Chúa Jêsus đã đến thế gian hoàn toàn chính xác theo con đường mà Lời Đức Chúa Trời đã tiên báo Ngài sẽ đến. Ngài chỉ thực hiện thật chính xác những gì Lời nói Ngài sẽ làm. Ngài đã sống cuộc đời, hoàn toàn đúng, và Đức Chúa Trời đã được tỏ ra, hay bày tỏ ra, Hạt giống của thời đại đó. Bây giờ nên nhớ, Đức Chúa Trời...

⁴³ Kinh Thánh bắt đầu ở Sáng thế ký và cho đến Khải huyền. Bây giờ đây là bài học mà tôi—tôi muốn anh em hiểu, rằng...Xem đó, trong mỗi thế hệ nó được nói, trong Kinh Thánh, về một điều nào đó xảy ra qua mỗi thế hệ.

Giống như Đa-ni-ên thấy sự...thông giải giấc mơ của Nê-bu-cát-nết-sa; cách mà các vương quốc dân Ngoại sẽ tiến vào như thế nào, và cách mà chúng sẽ bị suy sụp, và cách mà chúng sẽ tan rã như thế nào. Và mỗi một trong những dân tộc đó trong các chủng tộc và các quốc gia đó, mà quyền lực dân Ngoại điều khiển, đã điều khiển thế giới, đã thực hiện thật chính xác đường lối mà khả tượng nói họ sẽ làm.

⁴⁴ Khi Nê-bu-cát-nết-sa, cái đầu bằng vàng, bị cắt đi, lúc ấy người Mê-di và người Phe-rơ-sơ tiến vào; và bản chất của họ, theo bản—bản chất vật chất, và theo những gì đáng tiên tri đã nói, thật chính xác. Nê-bu-cát-nết-sa, cái đầu bằng vàng, là người đứng đầu và vĩ đại nhất của Vương quốc. Rồi người Mê-di và người Phe-rơ-sơ là bạc. Và rồi xuống dần các bắp đùi, là—là bằng đồng. Và mỗi thứ kim loại trở nên ngày càng cứng hơn; vàng là mềm nhất. Và nó kết thúc bằng sắt, là phần cứng nhất trong tất cả thứ đó, là sắt.

Bây giờ, mỗi một vương quốc đó xuất hiện thật chính xác, về mặt bản chất, như cách mà vị tiên tri đã nói họ sẽ làm. Và ông đang làm gì? Ông đang gieo hạt giống cho những quốc gia để quan sát, và mỗi lần có một vương quốc hình thành, thì nó phải thực hiện theo những gì mà Lời đã nói.

⁴⁵ Và rồi Đấng Mê-si xuất hiện. Và khi Đấng Christ đến, Ngài phải đáp ứng những Lời đó của Đức Chúa Trời đã có để được ứng nghiệm, những gì mà vị tiên tri đã nói về, những gì mà Ngài sẽ thực hiện.

Môi-se nói, “Ngài sẽ là một—Ngài sẽ là một Tiên tri giống như ta.” Và nếu anh em có...chúng ta có thời gian để xếp loại điều ấy trở lại và tỏ cho thấy cách điều đó như thế nào trong thời vĩ đại ấy, khi dân Y-sơ-ra-ên đang bị lưu đày ở Ai-cập, về cách mà Môi-se được sinh ra là đứa trẻ đặc biệt, kỳ dị thế nào; và cách mà ông—ông đã ra đời, và được nuôi dưỡng, và cách mà ông đã được che giấu trong đám lau sậy như thế nào; và cách mà ông đã trở thành một nhà lãnh đạo, đã lên núi và lấy bảng luật pháp, rồi quay trở xuống. Và không chỉ là một người lãnh đạo; nhưng ông còn là một thầy tế lễ, một nhà vua, và một nhà cầm quyền. Tất cả những điều đó, và cách mà những điều đó làm hình bóng cho Đấng Christ một cách chính xác thế nào. Và Môi-se nói, “Chúa là Đức Chúa Trời các ngươi sẽ đẩy lên một Đấng Tiên tri giống như ta.” Hiểu không?

⁴⁶ Bây giờ, khi Đấng Christ được sinh ra, Y-sơ-ra-ên một lần nữa bị lưu đày bởi Đế chế La-mã. Và Ngài là gì? Được sinh ra là một Con Trẻ khác thường, và kỳ lạ, cách Ngài đã được nuôi lớn lên như thế nào. Cách mà Ngài đã lên núi thế nào, rồi xuống núi và phán, “Các ngươi đã nghe họ nói, thời xưa, ‘Các ngươi chớ trộm cắp.’ Các ngươi nghe người ta nói, ‘Các ngươi chớ phạm tội tà dâm,’ song Ta phán, hễ ai ngó đàn bà mà động tình ham muốn với nàng, thì trong lòng đã phạm tội tà dâm cùng người rồi.” Một Đấng Ban Cho Luật Pháp, thấy đó, và một Vua, một Thầy Tế Lễ, một Đấng Tiên Tri, hoàn toàn chính xác giống như người. Vì vậy tất cả những điều này phải được ứng nghiệm, và khi mà không gian ấy đặt tại đó cho sự sống của Đấng Mê-si, khi mà điều ấy được chứng thực một cách hoàn hảo.

Vậy thì, đây có lẽ là bài học dài cuối cùng tôi dạy trong một thời gian ngắn. Tôi muốn anh em hiểu nó kỹ bây giờ.

47 Khi Lời đã được phán cho thế hệ nào đó, thì sẽ có người nào đó dấy lên để làm ứng nghiệm Lời đó, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán ra Nó. Nó là sự chứng thực của Lời được phán ra. Và Chúa Jêsus đáp ứng mọi điều kiện, và là Lời, đã chứng thực như là Đăng Mê-si, một cách chính xác. Cũng có những Lời, được phán trong Kinh Thánh, dành cho ngày sau rốt. Những Lời ấy phải đến với sự sống.

48 Và chúng ta thấy ở đây điều đó, khi trong thời Chúa chúng ta, giáo hội đã chối bỏ Ngài rồi trước khi Ngài bị điệu đến tòa án Phi-lát. Họ đã bác bỏ Ngài, từ chính ngày mà chức vụ của Ngài bắt đầu với việc nói tiên tri và nói cho họ Lẽ thật về Lời. Lúc ấy, họ không thể hiểu được điều đó, cách mà Ngài, là một Người, lại có thể biết được những gì ở trong lòng người ta. Họ chỉ biết chút ít, rằng, Lời là Đức Chúa Trời! “Và Lời,” Kinh Thánh dạy, “xem xét những tư tưởng và ý định của lòng.”

49 Và họ muốn gọi Ngài là tà linh. Ngài phán, “Ta sẽ tha thứ cho các người về điều đó. Nhưng khi Đức Thánh Linh đến làm điều giống như vậy, nếu ai nói một lời chống lại Thánh Linh sẽ không bao giờ được tha thứ.”

Và tất cả những điều này mà Ngài đã nói tiên tri trong thời ấy, điều gì đó phải mang nó đến với sự sống. Nhưng khi Nó được mang đến với sự sống, Nó sẽ là khác biệt rất nhiều hơn là người ta nghĩ về Nó, cho đến nỗi sẽ—sẽ chỉ có những người được Chọn mới thấy được Nó mà thôi. Luôn luôn, chỉ có những người được Chọn sẽ là người duy nhất thấy được Nó, bởi vì Nó được lựa chọn và định trước để thấy được Nó. Vậy nên, không thể, không có con đường nào khác.

50 Chúa Jêsus phán, “Các người không thể đến cùng Ta. Không ai có thể đến nếu Cha Ta không kéo người đến; và tất cả những ai mà Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta.” Hiểu không? Hiểu không? Vì vậy không có cách nào khác. Ngài phán, “Các người có mắt mà không thấy; có tai, mà không nghe.” Phán, “Ê-sai đã nói tiên tri về các người.” Hiểu không? Lời tiên tri của Ê-sai đã làm nó nảy sinh, được tỏ bày ra.

Đừng quên điều đó, ở đây hay thính giả nghe qua băng ghi âm, rằng Lời của Đức Chúa Trời phải được bày tỏ. Đức Chúa Trời buộc phải nhìn thấy Nó thực hiện điều đó.

⁵¹ Cũng giống như Giảng Báp-tít được định trước để dọn đường cho Đấng Christ đến, phải có người nào đó dấy lên để chiếm chỗ đó. Lời đó phải được ứng nghiệm.

⁵² Rồi khi Chúa Jêsus đến như là Đấng Mê-si được xức dầu, và làm thật chính xác những gì Lời của Đức Chúa Trời đã phán Ngài sẽ làm; và tuy nhiên người Do-thái đã trông đợi điều gì khác, “một Vua đến với một cây roi sắt trong tay Ngài,” mà đó là cách trong tương lai. Nhưng Ngài đã làm ứng nghiệm mọi Lời.

Một ngày nọ tại Ca-bê-na-um, khi Ngài cầm Kinh Thánh lên và đọc, (anh em có để ý không?) Ngài chỉ đọc một phần của đoạn Kinh Thánh đó. Và rồi Ngài đặt Sách xuống, và phán, “Hôm nay điều này được ứng nghiệm.”

⁵³ Khi Ngài giảng về năm hân hỉ, bấy giờ, tại sao Ngài đã không đọc phần còn lại của Nó? Bởi vì Nó có ý nói đến sự Tái lâm của Ngài. Họ không cần biết điều đó. Điều đó là dành cho thời đại mà khi Ngài sẽ đến.

Nhưng thời đại mà Ngài đã ở trong, đó là lý do Ngài có thể nói, “Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm trong mắt của các người. Ngay tại đây các người thấy Nó. ‘Để giảng cho mùa ban ơn, rịt lại tấm lòng tan vỡ, và chữa lành người đau.’” Vì đó là những gì mà Ngài đến.

Phần còn lại của Nó là—là mang sự đoán phạt đến cho các dân Ngoại, và vân vân, để nó xuất hiện kế tiếp. Thấy đó, dân Ngoại phải chối bỏ Ngài, trước tiên.

⁵⁴ Bấy giờ, ở sự đóng đinh trên thập tự giá, nơi mà chúng ta ngày hôm nay làm lễ tể, về, “Chúa Jêsus trên tay bạn.” Lời của Đức Chúa Trời đã được chứng thực hoàn toàn, được minh chứng hết lần này đến lần khác, rằng Ngài là câu trả lời cho Lời của Đức Chúa Trời. Nơi mà những thầy thông giáo...

⁵⁵ Anh em thấy, Đức Chúa Trời đã đặt Nó ra rồi. Hãy để cho chức vụ xem xét cẩn thận Nó. Nhưng, anh em thấy, người ta lấy lời của người nào khác về Nó; nhóm người nào đó. Họ quá đui mù với

Lẽ thật, đến nỗi, khi Lẽ thật được đưa ra, họ không thấy được Nó. Nhưng, anh em thấy, Đức Chúa Trời thì công bằng, Ngài phải có Nó được viết ra tại đó. Ngài phải viết ra, ngay tại đây trong Sách này, những gì sắp xảy ra ngày hôm nay, để Nó sẽ được ứng nghiệm. Song những người khác không được định trước để thấy Nó, sẽ không bao giờ thấy Nó được, xem đó, họ—họ đã xáo trộn Nó hết thấy.

⁵⁶ Và đó là Cách mà họ đã làm Nó lúc ấy. Họ đã không hề biết rằng Ấy là Ngài. Và bởi những dấu hiệu rằng Ngài là Sứ Giả của thời đại đó, không ai có thể bác bỏ điều đó được. Tiên tri của Ngài đã nói về điều đó; người nói, “Ta, ta phải hạ xuống, song Ngài sẽ dấy lên. Ta không xứng đáng cởi dây giày của Ngài, nhưng Ngài đang đứng giữa vòng các người lúc này,” Giảng nói. “Và Ngài sẽ đến. Và cái búa đã được đặt kề rễ cây; vậy rễ cây nào không sanh trái tốt thì sẽ phải đốn đi khỏi rừng, mà, hay khỏi vườn—vườn nho, hay vườn—hay vườn cây ăn quả. Nó sẽ không còn ở tại đó nữa.”

⁵⁷ Bây giờ, chúng ta thấy rằng những điều đó đã xảy ra hoàn toàn chính xác theo cách mà Ngài đã phán. Ngài có thể nhìn thấu những tư tưởng trong lòng họ. Ngài là Đấng Tiên Tri. Mọi điều Ngài đã nói trước, hoàn toàn đã xảy ra chính xác theo cách mà Ngài đã phán nó.

“Ta đi lên Giê-ru-sa-lem. Tại đó Ta sẽ bị nộp vào tay của kẻ tội ác. Và họ sẽ xử Ngài một cách tàn bạo, và Ngài sẽ bị đóng đinh trên cây thập tự. Và vào ngày thứ ba Ngài sẽ sống lại.” Nhưng Ngài phán, “Các người chớ nói điều này với ai.” Và Ngài đã không cho họ nhìn thấy Nó, để họ không thể hiểu được Nó cho đến lúc Điều đó được ứng nghiệm.

⁵⁸ Xem đó, nhiều lần Ngài để cho chúng ta bị mù cho đến giờ chúng ta có nhu cầu về Nó. Ngài để cho chúng ta trở nên mù với những điều chúng ta nhìn thấy hôm nay, vì đây là thì giờ chúng ta cần Nó, để chứng thực cho ngày chúng ta đang sống ở trong. Hiểu không? Tổ phụ của chúng ta đã không biết những điều này. Kinh Thánh nói rằng họ sẽ không biết chúng được. Ngài đã giấu chúng đối với họ, và trong—trong những ngày sau rốt Nó sẽ được khai thị cho các con của Đức Chúa Trời; hay là, làm cho, chúng

sẽ được biểu lộ, được tỏ ra trong sự vinh quang Ngài và những sự ngợi khen Ngài trên đất.

⁵⁹ Và tất cả những điều mà Đa-ni-ên đã nói về những ngày sau rồi, và cách mà, “Dân sự biết Đức Chúa Trời mình sẽ mạnh mẽ mà làm.” Và thật rất nhiều lời Kinh Thánh làm hình bóng trong thời đại mà chúng ta đang sống! Cách mà những thời đại lừa dối, gian ác này sẽ xảy ra trên đất! Và hoàn toàn chính xác những gì chúng ta đang có bây giờ làm ứng nghiệm Điều đó.

Họ, họ đã—họ đã được ban cho cơ hội để nhìn thấy Ngài, và, song họ đã khước từ chính Đấng Mê-si của họ.

Và ngày hôm nay cũng vậy, chính điều giống như vậy. Chúng ta được ban cho cơ hội, bởi vì Đức Chúa Trời không thể đoán xét mà trước hết không có...được xưng công bình cho sự phán quyết của Ngài.

Bây giờ, nếu anh em bảo một—một người nào đó đang đi, quá tốc độ trên đường; anh em chặn anh ta lại, bảo, “Có một—một ổ gà trên đường dưới đó. Nếu anh tiếp tục chạy với tốc độ như thế, anh sẽ bị chết.”

⁶⁰ Và họ nói, “Vô lý, tôi biết mình đang làm gì.” Thế thì, anh em thấy, huyết đó không thể đổ trên anh em, bởi vì anh em đã cảnh cáo họ rõ ràng rồi.

Ồ, Đức Chúa Trời cũng làm giống như vậy bằng Lời Ngài. Ngài đã cảnh cáo một cách tỏ tường cho dân sự về sự phán xét sắp đến, và tỏ ra những dấu kỳ phép lạ của Ngài đã được tiên báo trong Kinh Thánh cho thời đại đó. Ngài đã tỏ cho họ, mà người ta cứ bước ngang qua Nó.

Thật không dễ cho một người đi tới địa ngục. Một người chiến đấu bằng cách của mình để tới địa ngục. Lời nói dối đầu tiên anh em từng nói ra, anh em biết là sai trật. Điều thuốc đầu tiên anh em hút, anh em biết là sai trật. Sự gian ác đầu tiên anh em đã làm, anh em biết là sai trật. Nhưng trong lương tâm của anh em, đã bảo anh em điều đó là sai, nhưng anh em vượt qua đèn đỏ, chạy cán lên thanh chắn. Anh em coi thường. Anh em muốn làm điều đó, dù thế nào đi nữa, tỏ ra anh em là một tay anh hùng nào đó. Hiểu không? Nhưng, hãy nhớ, anh em lao vào con đường tới

địa ngục. Không dễ dàng để đi tới hỏa ngục. Anh em phải chối bỏ Lễ thật.

⁶¹ Trước khi anh em gặp tai nạn, anh em phải chạy vượt đèn đỏ. Trước khi anh em gặp tai nạn, anh em phải, bị té xuống đường, anh em có sự—sự cảnh báo được đặt ở đó. Nhưng, anh em, anh em làm theo cách riêng của mình, con người ngày nay làm vậy. Và anh ta biết nhiều hơn bất cứ ai khác, và anh ta không muốn lắng nghe những—những dấu hiệu và cảnh báo về sự Phán xét sắp đến, và những người đó là những người mà chối bỏ Đấng Christ.

⁶² Bây giờ lưu ý, và những gì họ đã chấp nhận thay vì Đấng Christ này. Bây giờ hãy suy nghĩ về giáo hội thời ấy, về sự mù lòa của họ. Họ đã tha cho một kẻ giết người công khai, Ba-ra-ba. Một người đã được chứng minh là kẻ giết người, và thực sự đang chờ đợi sự phán xét của hắn. Và hắn—hắn đã được chứng minh là—là kẻ giết người, và là một kẻ xấu xa. Và thật sự bởi vì rằng—rằng Sự Sống của Chúa Jêsus...

Mà, Ngài, Ngài đã thách thức họ. Ngài phán, “Ai trong các người có thể cáo buộc Ta về tội lỗi?” *Tội lỗi* là “sự không tin.” “Nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta; nếu Ta đã chẳng bảo cho các người Lễ thật của Kinh Thánh. Và Kinh Thánh, tự Nó đã nói về Ta vậy. Hãy tra xem lời Kinh Thánh,” Ngài phán, “vì trong Chúng các người nghĩ các người có Sự sống Đời đời, và Chúng là những Lời làm chứng về Ta trong thời đại này.”

⁶³ Song họ bảo, “Hắn tự xưng Mình là Đức Chúa Trời. Hắn tự xưng Mình là điều gì đó.” Ngài không xưng gì cả...Đức Chúa Trời làm nên Ngài là Đức Chúa Trời; Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài là sự ứng nghiệm của lời Kinh Thánh. Ngài không bao giờ tự xưng Ngài điều gì. Đức Chúa Trời lập nên Ngài lên như vậy. Và, thế thì, đó là vì chính là thì giờ để Lời được ứng nghiệm. Vì vậy, nhưng họ đã không thể thấy được Nó, bởi vì Nó chống lại những ý tưởng hệ phái của họ, những gì họ đã xây dựng lên về Đấng Christ. Và điều đó thì quá mù lòa với Lời.

⁶⁴ Bây giờ, và bên cạnh đó, tổng khứ Gã này đi, họ phải chấp nhận một kẻ giết người, cũng là mối đe dọa đối với quần chúng.

Đó là một món nợ đối với xã hội, món nợ đối với họ; một kẻ giết người! Phải chấp nhận điều đó, bởi vì, để—để chối bỏ Đấng Christ.

Và trước khi một người nam hay người nữ nào có thể chấp nhận sai trái, họ phải chối bỏ điều đúng. Có điều gì đó về bản chất, có một luật cho điều đó, mà anh em phải khước từ điều đúng trước khi anh em có thể nhận điều sai.

Như tôi vừa mới trích dẫn, để—để giữ cho mình khỏi nói dối...Anh—anh em nói dối nghịch lại sự đoán xét tốt hơn của mình. Anh em nói dối nghịch lại lương tâm mình. Anh em nói dối nghịch lại những gì mẹ hay cha mẹ của anh em dạy cho anh em làm. Hay là, thậm chí chính bản ngã dạy cho anh em không nên làm điều đó. Vì thế, cho nên, anh em, để chối bỏ Lẽ thật, anh em phải chấp nhận một—một—một lời nói dối, và anh em phải chối bỏ Lẽ thật trước khi anh em có thể chấp nhận lời nói dối. Hiểu không?

⁶⁵ Vậy đó là cách những kẻ này đã làm, họ đã chối bỏ Lẽ thật. Và Ngài là Lẽ Thật. “Ta là Đường Đi, Lẽ Thật và Sự Sống.”

“Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và tỏ ra trước chúng ta.” Trong Ti-mô-thê Nhất 3:16, “Không cần phải bàn cãi gì nữa, sự mầu nhiệm của sự tin kính là lớn lắm, vì Đức Chúa Trời đã được tỏ ra trong xác thịt, tay chúng ta có thể chạm được.” Đức Chúa Trời, Giê-hô-va! Thật là—thật là kinh ngạc, thật là sửng sốt, để nghĩ rằng Đức Chúa Trời Đấng đã đặt thái—thái—thái dương hệ vào trong không gian, đã làm nên những ngôi sao lớn hơn hàng ngàn lần thế giới này...

⁶⁶ Và nếu một trong những ngôi sao đó bắt đầu đến mặt đất, với mười ngàn dặm một giờ, ồ, sẽ mất hàng trăm triệu năm để đến đây; nó thật quá xa. Và hai ngôi sao nhỏ nằm đó, trông như chỉ cách nhau một tấc, từ đây, chúng lại cách nhau xa hơn là chúng ta cách xa chúng. Và, tuy nhiên, không có một ngôi sao nào trong những ngôi sao đó mà không giữ lấy vị trí của nó. Và thiên hà vĩ đại đó, ô, chà, những khối lớn và khoảng không bao la của Đức Chúa Trời Đấng có thể tạo ra những điều đó! Mỗi ngôi sao phải

giữ lấy sao khác. Đó là lý do nó cứ yên vị như vậy. Nếu chúng đi ra khỏi sự bố trí đó, toàn bộ hệ thống sẽ bị sụp đổ.

⁶⁷ Đó là những gì đã xảy ra tại Ê-đen. Khi Ê-va vượt ra khỏi sự bố trí với những mạng linh của Đức Chúa Trời, toàn bộ dòng dõi đã sa ngã.

Đó là nan đề ngày hôm nay. Chúng ta không nên bị phân chia thành những tổ chức và những giáo phái, và vân vân. Chúng ta nên là những con trai và con gái của Đức Chúa Trời, cùng nắm giữ thiên hà vĩ đại của thế giới lại với nhau.

⁶⁸ New York, tuần vừa rồi, tôi lắng nghe một thông điệp được trích dẫn, hay được phát biểu bởi Einstein, nhà khoa học vĩ đại, người—người mà được gọi là bộ não của—của thời gian. Và tôi đã...được nghe điều đó. Rồi tôi đi nghe Norman Vincent Peale, tâm lý học của ông về cách người ta nên làm, hay đi bộ thể nào, và đưa chính họ vào trong tâm lý học.

Thế thì, về Einstein, ông nói về một thiên hà mà ở bên ngoài giữa hệ thống tại đó, bên ngoài những ngôi sao. Và nếu một người có thể đi lại với tốc độ đó, tôi tin ông ấy đã nói, tốc độ ánh sáng,... Bây giờ, tôi nghĩ, điều đó là gì,...tám mươi sáu ngàn dặm phải không? [Anh Neville nói, “Một trăm tám mươi sáu ngàn.”—Bt.] Một trăm, một trăm tám mươi sáu ngàn dặm mỗi giây, ánh sáng đi được. Và bây giờ chia nhỏ nó ra trong năm phút, bao nhiêu triệu và tỷ dặm anh em có thể đi được. Và một—một trăm hai mươi triệu năm ánh sáng để anh em đi đến được thiên hà đó. Và rồi một trăm hai mươi, hay một trăm năm mươi triệu năm; trên một trăm năm mươi triệu để đi, và một trăm năm mươi triệu năm để quay trở lại.

⁶⁹ Và họ đã đụng vào điều gì đó gây trở ngại cho họ. Và họ, sau khi đã đi ra ngoài đó và quay trở lại, anh em thực sự mất ba triệu năm, ba trăm triệu năm để tiến hành chuyến đi. Ba trăm triệu năm để thực hiện chuyến đi, và, khi anh em quay trở lại mặt đất, thực sự anh em chỉ đi trong năm mươi năm. Anh em đột nhập vào cõi Vĩnh hằng. Không có sự tận cùng với Nó.

⁷⁰ Và suy nghĩ, rằng, Đức Chúa Trời Đấng đã tạo dựng nên hết thảy những điều đó và lập chúng trong trật tự, và đã phán về điều

đó, giáng xuống và trở nên xác thịt giữa chúng ta, để cứu chuộc chúng ta. Và như vậy Ngài đã tôn vinh chúng ta với sự Hiện diện uy nghi của Ngài, rằng Ngài—Ngài sẽ đứng tại đây trên trái đất tội lỗi này trong những ngày sau rốt, và chứng minh Lời Ngài là vậy, vì Ngài có bốn phận đối với Lời đó. A-men. Sự tể trị và công lý của Đấng vĩ đại đó Đấng nắm giữ những điều đó trong tay Ngài!

⁷¹ Hãy lưu ý, hỡi các dân. Giáo—giáo hội đã bác bỏ Lời Ngài, trước tiên. Rồi, sau đó giáo hội gạt bỏ Nó, và gọi Ngài là “Bê-ên-xê-bun, hay tà linh,” rồi Nó được điệu đến trước nhà cầm quyền, do vậy cả dòng dõi phải bị định tội. Bây giờ chúng ta thấy Chúa Jêsus, sáng nay, bị xử án, trước một—một quan tổng đốc, Phi-lát, người La-mã. Và chúng ta thấy giáo hội đã chối bỏ Ngài, trước tiên, bởi vì họ không tin Sứ điệp của Ngài, bởi vì họ đã không biết Lời.

⁷² Chúa Jêsus phán với họ, “Nếu các người đã—đã nghe Môi-se, thì các người sẽ tin Lời Ta, vì người đã nói về Ta.” Hiểu không? Đó là Lời mà vị tiên tri...Mà, Chúa—Chúa đến với đấng tiên tri, và đấng tiên tri nói Lời cho thời đại sắp đến. Và ở đây Nó được chứng thực, và đã phán, “Các người nói các người biết Môi-se và người là người lãnh đạo của các người. Các người không biết Môi-se, các người cũng không biết Lời người.” Nói cách khác, Ngài phán, “Ta là Lời. Ta là Lời được nhận biết mà Môi-se phán sẽ đến, còn các người định tội Ta.” Hiểu không? Vì những truyền thống của họ, đây, giáo hội đã định tội Ngài.

⁷³ Bây giờ, chúng ta thấy Ngài lúc này ở trước Phi-lát, và cũng đã được tán thành cách hoàn toàn, được nhận biết với thời đại, hay hội thánh, bởi sứ giả của thời đại. Họ đã được ban cho một cơ hội để thấy và tin, song đã chối bỏ Nó. Tại sao họ chối bỏ Nó? Nhiều người trong họ muốn tin Điều đó; song những truyền thống của họ, không phải là dân sự, nhưng những truyền thống của họ đã ngăn chặn lại!

⁷⁴ Bây giờ, anh em thấy, giống như Ni-cô-đem đến vào ban đêm, ông nói, “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là Giáo sư từ Đức Chúa Trời đến. Chúng tôi biết rằng Thầy đến từ Đức Chúa Trời. Không ai có thể làm được những điều này mà Thầy làm nếu Đức Chúa

Trời chẳng ở cùng Người. Chúng tôi...” Ai là “chúng tôi” mà ông đang nói về? Giáo hội, những người Pha-ri-si, những nhà lãnh đạo của thời đó. “Chúng tôi biết. Chúng tôi được thuyết phục hoàn toàn rằng Thầy là Người đó.” Thế thì tại sao họ không thể làm điều đó? Bởi vì, hệ thống của họ. Tôi muốn điều đó thấm vào thật sâu, bởi vì đó là những gì tôi đang đi đến. Hiểu không? Hệ thống mà họ đã tự tham gia vào rồi, là hệ thống mà họ không thể hành động. Mặc dầu họ thấy rằng Đó là Đấng Mê-si, nhưng hệ thống mà họ được liên kết với sẽ không để cho họ chấp nhận Nó.

Anh—anh em hiểu không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bây giờ tôi muốn hỏi, từ cử tọa có thể thấy được này, bao nhiêu người hiểu điều tôi đang giảng về? Hãy đưa tay lên. Được rồi.

⁷⁵ Bây giờ, một hệ thống! Họ đã tin vào Nó, và họ biết là Nó. Thật tôi muốn nói rằng ngày hôm nay cũng giống như thế! Chúng ta thấy những gì được cho là có tại đây hôm nay, và chúng ta thấy Nó, song hệ thống sẽ không cho người ta chấp nhận Nó. Họ đã quá dựa dẫm vào hệ thống! Hãy xem, không phải là con người, chính là hệ thống.

Thật như tôi đã nói về Tổng thống vừa mới bị ám sát. Không phải người đó; theo như tôi biết, ông là một người tốt, ông chưa bao giờ làm bất kỳ điều gì ác theo như tôi biết. Nhưng chính là hệ thống. Không phải là dân chúng; chính là hệ thống.

⁷⁶ Không phải là những người Do-thái; chính là hệ thống của họ. Hệ thống đó đã định tội Ngài, vì Nó không khoan nhượng với hệ thống của họ. Anh em hiểu không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bây giờ, những điều tương tự xảy ra hiện giờ. Và họ đã chọn kẻ thù của quần chúng này, một kẻ sát nhân.

Nhưng bây giờ vấn đề đó đã liên quan với chính quyền. Vì vậy chính quyền phải tuyên bố bản án này, bởi vì, muốn lấy đi một mạng sống, thì phải mang đến trước chính quyền. Họ không được phép làm điều đó, bởi vì họ nằm dưới quyền—quyền cai trị của La-mã, và họ không thể nào lấy đi mạng sống cho dù giáo hội có nói bao nhiêu đi nữa, “Chúng ta phải làm điều đó.”Ồ, họ—họ không thể làm điều đó, nếu trước hết, La-mã không cho họ làm điều đó. Vì vậy, bị cáo phải bị điệu đến trước chính quyền. Bây giờ chính quyền dính líu tới sự việc.

Vậy thì, nếu đó chẳng phải là bức tranh của ngày hôm nay, thì tôi không biết nó là gì nữa. Thấy đó, thật chính xác!

⁷⁷ Giáo hội bác bỏ Nó, bây giờ chính nhà cầm quyền dính líu. Đã đến lúc mà đất nước, cả nước, toàn bộ, phải đến hầu. Vấn đề đã được lập nên. Cao điểm đã cận kề. Cả dân tộc chối bỏ Ngài, và mang xuống cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời giáng trên họ. Và trước khi... Ngay cả hội thánh đã chối bỏ Ngài, mang cơn thịnh nộ trút lên trên hội thánh. Nhưng bây giờ dân tộc đã chối bỏ Ngài, mang cơn thịnh nộ đến trên hết thảy.

Và, ngày hôm nay, thế gian đã chối bỏ Ngài, mang sự phán xét cho cả thế gian. Tất cả các dân phải bị phán xét.

⁷⁸ Và chúng ta biết rằng điều đó đã xảy ra trong thời đại của Titus, đại tướng La-mã vĩ đại. Ông đã phong tỏa Giê-ru-sa-lem, và rồi cuối cùng... Họ ăn thịt con của nhau; ăn vỏ cây, và cỏ trên đất. Và—và rồi Titus cưỡi ngựa tiến ngay vào và thật sự phá đổ những bức tường và đốt cháy thành phố, máu tuôn đổ xuống—xuống những đường phố như thế, nơi ông đã tàn sát họ.

Và nó phải như vậy. Trước khi một Đức Chúa Trời công bình có thể để cho một dân, mà Ngài đã chọn, đến dưới một việc như thế, phải—phải có một lý do công bình. Ngài là công bình. Luật pháp của—của Ngài đòi hỏi sự công bình của Ngài. Và luật pháp không có sự trừng phạt thì không phải là luật pháp.

⁷⁹ Nếu tôi nói, làm một luật tại đây trong thành phố, “Thật là—là—là tốt để vượt đèn đỏ,” và rồi chẳng có sự trừng phạt nào cho luật đó, thì anh em sẽ cứ chạy vượt đèn đỏ. Nhưng phải có sự trừng phạt.

Và sự trừng phạt của luật pháp Chúa, chối bỏ chương trình của Ngài, là sự chết. Và đó phải là sự chết, vì vậy nó phải được trả giá.

⁸⁰ Chúng ta đứng trong một phiên xử tương tự sáng nay, trên thế giới, một phiên tòa. Hết thảy các giáo phái đã bác bỏ Lời. Tôi biết điều này nghe thật khắc nghiệt. Và tôi muốn quý vị mục sư truyền đạo đang lắng nghe, có mặt tại đây, và những người đang nghe trên băng thu âm, cũng cố gắng hiểu điều này bây giờ, rằng tôi cố gắng làm cho nó rõ ràng. Nhưng tôi đang giữ quan điểm

của mình tại đây, hay đưa ra quan điểm của tôi ở đây, và nói rằng chúng ta đang đứng, ngày hôm nay, trong phòng xử án của Philát khác.

⁸¹ Anh em nói, “Nếu tôi đã đứng tại đó, tôi sẽ nói ra cho Chúa Jêsus Christ.” Và, ồ, anh em đang làm gì về điều đó bây giờ? Đó là vấn đề. Hiểu không? “Cho dù giáo hội có chối bỏ Ngài như thế nào đi nữa, tôi vẫn đứng bên cạnh Ngài.” Anh em có cơ hội. Ừm. Hiểu không? Họ, họ đã chối bỏ Ngài.

⁸² Bây giờ Ngài bị xử án, ngày hôm nay, hay vừa bị xử án, hay là, đang ở trong phiên xử, vì cả một hệ thống thế gian được hình thành, của cái gọi là, hội đồng giáo hội, để—để—để hình thành trong—trong Hội đồng Thế giới của giáo hội. Vậy thì, và họ đã làm gì? Họ đã bỏ phiếu rằng họ sẽ hoàn toàn liên hiệp chính họ với nhau và có một hội đồng các giáo hội.

Và trong Hội đồng Giáo hội này, tất cả các giáo hội phải thuộc về hội đồng này, hay là, nếu không thuộc về, thậm chí anh em không được phép giảng dạy, anh em thậm chí không được cầu nguyện cho người đau. Và giáo hội của anh em có thể bị sử dụng cho bất cứ điều gì họ muốn sử dụng nó. Nếu họ muốn chứa những cái hộp ở trong đó, hay là đạn dược, hoặc bất kỳ điều gì họ muốn làm, anh em không có sự kiểm soát nào về điều đó cả. Anh em hoặc thuộc về Hội đồng Giáo hội hay là anh em không thuộc về cái gì cả.

Và đó là hệ thống mà đang được hình thành tại đây ở nước Mỹ, làm ứng nghiệm lời Kinh Thánh, đến từng chấm nét. Điều đó làm ứng nghiệm những gì Chúa đã phán với tôi năm 1933, đây, chúng ta đang đứng ở thì giờ đó sáng nay.

Còn Chúa Jêsus Christ, là Lời, thì ở tại phiên xử, hôm nay, như đã xảy ra lúc bị đóng đinh trên thập tự giá, và bây giờ Ngài đang ở trên tay chúng ta. Ngài đang ở trên tay của thế gian. Lời được nhận biết rõ ràng, khắp thế giới, thấy đó, và Ngài đứng trong phiên tòa. Tất cả các giáo phái đã bác bỏ Ngài. Và giờ đây Ngài đang bị xử như một...trong Hội đồng Giáo hội, và họ chối bỏ Ngài một lần nữa và đúng hơn là chọn cách mà họ đã làm lúc đó.

⁸³ Anh em thấy, bản chất trong lịch sử lặp lại chính nó, bởi vì bản chất tiếp tục giống như vậy. Cây cối vẫn tiếp tục lớn lên, rau lớn lên, và bông hoa, và thế giới xoay vần như cách nó luôn có. Đó là thiên nhiên. Và thiên nhiên của mỗi thời đại sản sinh, một lần nữa, và tái-tái sản xuất sự—sự phản ánh về những gì đã có của một—một—một thiên nhiên trước đó. Và, ngày hôm nay, chúng ta tìm thấy chính mình một lần nữa đang đứng trên cùng chỗ đó.

Vậy thì, Chúa Jêsus là “Lời,” Phúc âm Giảng, chương 1. Hết thấy chúng ta tin Điều đó. Ngài là Lời. Và bởi vì Ngài là Lời...Xin vui lòng hiểu cho. Ngài là Lời, và Ngài phải chống lại hệ thống đó.

Và họ đã không—họ đã không chối bỏ Ngài bởi vì những phép lạ của Ngài. Họ không. Họ nói...Ngài phán, “Điều nào có thể buộc tội Ta?”

“Và Ngài đã làm điều ác gì?” người phụ nữ bé nhỏ nói. “Ngài đã làm điều ác gì ngoài việc chữa lành người đau?”

⁸⁴ Họ nói, “Chúng tôi không kết tội Người về những điều này.” Hiểu không? “Chúng tôi kết tội Người bởi vì Người, là một con người, mà tự xưng Mình là Đức Chúa Trời.” Và Kinh Thánh của chính họ nói rằng Ngài là Đức Chúa Trời.

Trong Ê-sai, đấng tiên tri lớn đã chép sáu mươi sáu chương Sách Ê-sai, và khởi đầu với...Trước tiên, giống như ban đầu; và ở giữa Sách xuất hiện Giảng Báp-tít; và kết thúc trong sự tế tri Thiên hi niên. Và sáu mươi sáu quyển Sách trong Kinh Thánh, giống như sáu mươi sáu chương trong Ê-sai. Thật đáng chú ý nó tỏ ra theo cách đó. Ê-sai 9:6 này, ông nói, “Vì có một Con Trẻ được sinh cho chúng ta, tức là một Con trai ban cho chúng ta; và Danh Ngài sẽ được xưng là, ‘Đấng Mưu Luận, là Chúa Bình An, là Đức Chúa Trời Quyền Năng, là Cha Đời Đời, là Đấng Lạ Lùng.’”

⁸⁵ Và những truyền thống mù quáng, hay những hệ thống, đã không thể thấy rằng Đó là Đức Chúa Trời; bởi vị tiên tri của chính họ, mà Lời đã đến với, mà đã nói rằng Ngài sẽ là Đức Chúa Trời. Những hệ thống đui mù! Cho nên họ đã chối bỏ Lời, và mong muốn một kẻ giết người thay vào đó, là Ba-ra-ba.

⁸⁶ Và, ngày hôm nay, Lời, được làm rõ ràng cho ngày này, đã được chứng thực. Lời đã trở nên thật. Nó được tỏ ra là Lẽ thật. “Và ở những ngày sau rốt,” như Chúa Jêsus đã phán, “như việc đã xảy đến trong thời Sô-đôm thể nào,” và vân vân, “thì cũng sẽ xảy đến trong sự đến của Con Người như vậy.” Chính Đức Chúa Trời, chính Ngài, Đấng là Lời, đã tiên báo về thời kỳ cuối cùng và những gì sẽ xảy ra; và những Ánh sáng sẽ tỏa rạng ra lúc chiều tối; và cách mà, Ma-la-chi 4, Ngài sẽ sai đến những điều này và chứng minh chúng.

⁸⁷ Và nó đã được mang đến chỗ quyết định, và những giáo hội đã bác bỏ Nó. Và các giáo hội đã ham muốn điều gì? Một kẻ giết chết Lời, một người mà nhận lấy hệ thống. Nếu hệ thống nghịch lại Lời, thế thì nó là kẻ giết chết Lời. Và họ muốn có một truyền thống giáo phái, thay vì Lời thật được bày tỏ và được chứng minh rằng Lời là Đức Chúa Trời ở giữa vòng dân sự; bằng khoa học, qua những bức hình, một Ánh sáng, cũng Thiên sứ đó của Chúa, Trụ Lửa.

Cũng Đấng ấy đã sống trên đất trong—trong thân thể của Chúa Jêsus Christ, đã đến trên dân sự Ngài trong những ngày sau rốt, nơi mà khoa học đã chụp ảnh của Nó. Giáo hội đã nhìn thấy các công việc của Nó. Nó đã được nhận diện một cách thấu đáo, bởi những băng ghi âm và mọi thứ, và trên khắp thế giới, và được hầu việc một cách cá nhân.

Và vẫn, trong tất cả của điều đó, những hệ thống của họ đang mong có một Hội đồng Giáo hội để định tội Lẽ thật. Mong muốn một kẻ giết người mà lẽ ra phải bị khóa lại, ngăn lại, hay chặn lại. Và, nó sẽ làm điều đó, họ sẽ ngăn chặn Điều như thế. Và Hội đồng Giáo hội sẽ phải thực hiện điều đó. Có dấu hiệu con thú; anti-christ, kẻ chống lại nghịch lại Lời, là Đấng Christ. Nhưng không phải...

⁸⁸ Họ nghĩ đó là truyền thống. Họ nghĩ rằng những truyền thống của họ là của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Song nó sẽ không đứng với Lời, và Đức Chúa Trời cũng không chứng thực nó là đúng. Chúa Jêsus đứng với Lời, chứ không phải với hội đồng của họ; nhưng với Lời. Và Lời chứng minh rằng Ngài là Đức Chúa Trời.

Và Lời chứng minh ngày hôm nay rằng Lời là Đức Chúa Trời, bởi vì Nó sống cùng Sự Sống ấy, Lời cũng làm điều như vậy ở giữa vòng chúng ta mà Lời đã làm trước đó, và đã tiên báo.

⁸⁹ Vậy họ làm gì? Họ chấp nhận điều gì đó mà...Họ đã chấp nhận, rồi, chính hệ thống sẽ đóng đinh Điều đó. Và sự đóng đinh của liên hệ phái tự do đã gần rồi. Đúng vậy.

⁹⁰ Vậy thì, điều đó không nghịch lại Kinh Thánh. Nó hợp với Kinh Thánh. “Và họ đã hình thành một hình tượng con thú.” Kết hợp các hệ phái thế gian trong một đạo Tin Lành, hình thành dấu hiệu con thú, hình tượng của con thú, theo Khải huyền 13:8. “Và họ làm một hình tượng con thú.”

Con thú là “Rô-ma.” Tất cả chúng ta biết điều đó. Song nó luôn luôn là Rô-ma, tất cả...Làm sao nó có thể là—làm sao nó có thể là nước Nga, khi Kinh Thánh nói là Rô-ma? Thấy đó, người ta chỉ có ấn tượng sai lạc. Hiểu không? Làm thế nào nó có thể là điều khác nào đó, khi mà nó được tiên báo phải ra từ Rô-ma?

⁹¹ Hãy quay trở lại với Đa-ni-ên lần nữa, sắt và đất sét trong chân; sắt chưa bao giờ dừng lại, từ đầu gối xuống đến tận cùng. Và ai cũng biết rằng thậm chí lúc đó nước Nga chưa được biết đến. Đó là Rô-ma. Con rồng đỏ là Rô-ma. Nó luôn là Rô-ma. Và sắt đó chưa bao giờ thay đổi thành điều gì khác, từ Rô-ma sang điều gì khác; nó vẫn là Rô-ma. Và con thú là Rô-ma!

⁹² Và Rô-ma có một hệ thống tôn giáo của cái đầu đầy vết thương đến chết...hay vết thương rất nặng đã giết chết nó ở đầu, song nó đã được hồi phục lại, từ Rô-ma ngoại giáo sang Rô-ma giáo hoàng. Và bây giờ họ làm nên hình tượng cho nó, ra từ con thú mà xuất hiện trong Khải huyền 13.

Anh em có bao giờ lưu ý không? Đất nước này được đánh số mười ba, và xuất hiện...Tôi không nói đây là...Nó là—nó thật lạ, mặc dầu, nó sẽ xảy ra theo toán học, toán...hoàn toàn chính xác theo trật tự với lời Kinh Thánh. Nó được tìm thấy trong chương 13 của Khải huyền, đất nước này.

⁹³ Tất cả những con thú khác ra khỏi nước, nơi có dày dặt và vô số người, Kinh Thánh đã nói vậy; nhưng con thú nhỏ này ra từ đất, nơi không có người. Tuy nhiên, nó là một con cừu, tự do

tôn giáo; rồi nó nói giống như một con rỗng, và liên hiệp chính mình với quyền phép và làm tất cả những điều mà con rỗng đã làm trước nó. Một cách chính xác. Vậy anh em thấy đó. Nó—nó thật sự phải là cách đó. Không có cách nào khác chung quanh nó.

⁹⁴ Và chúng ta ở đây, ngày hôm nay, đang hình thành một hệ thống. Một hệ thống! Chúng ta không thể chờ đợi cho đến khi... Chúng ta cố gắng làm cho mọi người trở thành một—một tín đồ Lutheran; và không thể làm điều đó. Cố gắng làm cho hết thấy họ trở thành tín đồ Báp-tít; chúng ta không thể làm điều đó. Tất cả trở thành tín đồ Giám Lý, hay tất cả là người Ngũ Tuần; họ không thể làm điều đó. Vậy, để làm điều này, thì giờ rất ngắn, họ đã hình thành một hội đồng, một cái đầu, một hình tượng với con thú. Đó là chính xác những gì họ đã làm. Và đó là gì? Sự đóng đinh trên thập giá của Lời, lần nữa, đã gần rồi. Nó đang ở phiên xử và chẳng bao lâu sẽ đưa ra.

⁹⁵ Để ý, Lời được bày tỏ, khác biệt với giáo phái. Nó biểu lộ. Lời—Lời khác hẳn với giáo phái.

Điều này là gì, hệ thống này là gì? Đó là tay sai cho La-mã. Kinh Thánh có nói nó sẽ là thế không? Vâng, thưa quý vị! Khải huyền 17, họ đã thấy chính La-mã dấy lên trong một hệ thống giáo hội, của người đàn bà. Một người đàn bà, giáo hội luôn luôn được đại diện bởi một người đàn bà.

Bởi vì, Nàng Dâu của Đấng Christ là một người nữ. Ê-va là người nữ đã sa ngã; nàng là Người được chuộc lại. Và Hội Thánh (là gì?) là người đàn bà mà được chuộc lại.

⁹⁶ Và người đàn bà này ngồi trên con thú có bảy đầu. Và chúng ta biết về bảy ngọn đồi, đại loại như vậy, như Kinh Thánh nói sẽ có. Không có một nhầm lẫn nào. Không cơ hội cho sự nhầm lẫn. Hiểu không?

Và lưu ý thế thì, chúng ta thấy, rằng nó là “MẸ NHỮNG GÁI ĐIỂM.” Hiểu không? Và mẹ cùng con gái liên hiệp với nhau lại trong tình bạn. Nơi mà, có lần, con gái đã chạy khỏi mẹ, cố gắng sống đứng đắn, vì mẹ của nó quá suy đồi và trang sức lòe loẹt cho đến lúc cô gái rời bỏ nhà. Ừ-m. Nhưng bây giờ, từ lúc nó đã có ít tuổi tác, nó, chính nó, và đang làm quá nhiều điều tội ác; nó

thấy mẹ nó, nó nghĩ mẹ nó là đúng, vì vậy nó đang hình thành một hệ thống của riêng nó. Hiểu không? Chính xác.

⁹⁷ Sự hợp nhất hệ phái, đạo Tin Lành, làm ứng nghiệm chính xác những gì Kinh Thánh đã nói trong Khải huyền 17. “Tất cả, các tên không được chép trong Sách Sự Sống của Chiên Con, đã thuộc về nó.” Kẻ này hay là kẻ khác, hoặc là con thú hay hình tượng con thú. Kinh Thánh đã nói vậy.

Và Chúa Jêsus đã nói về điều này, không phải như chủ nghĩa cộng sản. Nhưng trong Ma-thi-ơ chương 24, bắt đầu với câu 21 đến câu 26, Ngài đã tiên báo rằng linh trong hệ thống này sẽ giống như người thật cho đến nỗi nó sẽ lừa dối ngay chính người được Chọn nếu nó có thể; những người được Chọn, Tên của họ được ghi vào Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng thế. Và, thành thật mà nói, nó quá trối buộc, cho đến nỗi Ngài phán nếu Ngài không giảm bớt công việc, vì cơ họ, sẽ không còn xác thịt nào được cứu trên đất. Và chúng ta chỉ có...

⁹⁸ Đây là—đây là năm '64, phải không? Và tôi nghĩ vì vậy, họ tuyên bố còn lại khoảng mười bảy năm từ đó, theo lịch. Và chúng ta đã ở năm '64, 1964, mà sẽ còn lại (đó là gì?) ba mươi sáu năm, là đến thế kỷ hai mươi mốt.

Và cứ mỗi hai ngàn năm, thế giới đã đi đến kết thúc của hệ thống thế giới của nó, hệ thống tôn giáo, tới sự chấm dứt của mọi hệ thống, và Đức Chúa Trời phải can thiệp. Ngài đã làm trong thời đại Nô-ê; hai ngàn năm đầu tiên. Hai ngàn năm thứ hai; hệ thống quay trở lại nơi mà đề tài chúng ta nhắc đến, sáng nay, và Ngài lại ban đến Lời Ngài. Ngài đã ban đến Lời Ngài qua đấng tiên tri, thời Nô-ê, tiên tri Nô-ê; và người ta đã chối bỏ Nó, vì hệ thống của họ. Ngài đã ban Lời Ngài một lần nữa trong thời Chúa Jêsus, Lời được bày tỏ trong sự trọn vẹn; người ta chối bỏ Nó. Và bây giờ là năm 1964, còn lại ba mươi sáu năm là đến hai ngàn năm nữa; và Lời đã được sanh ra, và hệ thống đã chối bỏ Nó.

⁹⁹ Chúng ta ở gần như thế nào? Có lẽ trễ hơn là chúng ta nghĩ, thấy đó, nó có thể xảy ra vào bất kỳ lúc nào. Có lẽ nó đã xảy ra rồi, vì hết thấy chúng ta đều biết, như tôi đã giảng khi có mặt tại đây Chúa nhật vừa rồi. Tên cuối cùng có lẽ đã được ghi vào Sách đó; khi đó, sẽ không còn có tên nào được ghi vào nữa. Thế giới sẽ

tiếp tục tiến tới giống như nó đã có trước đây, nhưng Hội thánh bị niêm phong. Bây giờ hãy lưu ý khi chúng ta tiếp tục tại đây. Tên của họ, bây giờ, nó sẽ không lừa dối được những người mà tên của họ đã được chép vào.

¹⁰⁰ Đó là gì? Nó phải là một hệ thống. Hiểu không? Và cứ suy nghĩ, thuộc về giáo phái đó trong hệ thống đó, thì anh em làm gì lúc ấy? Anh em đã thực hiện tại đâu? Anh em được đóng ấn bỏ ra rồi, đấy, ra khỏi Lời, để đến với một hệ thống giết người mà, “Có hình thức tin kính, nhưng chối bỏ Quyền phép đó.” Đó là dấu hiệu con thú. Chính xác. Hiểu không?

¹⁰¹ Đó là con thú ở tại đó, những gì nó đã thực hiện; và đây là hình tượng, cũng giống như vậy. Và con thú rất lớn, đến nỗi đã hình thành giáo hội phổ thông vĩ đại đó tại giáo hội nghị Nicaea, xem đấy, đến nỗi họ phải khiến cho cả—cả thế giới đi đến với điều đó, đến với một hệ thống đó. Và họ nghĩ nó thật quá vĩ đại, “Không ai có thể gây chiến tranh với chúng,” Kinh Thánh đã dạy, cho đến nỗi họ làm nên một hình tượng con thú, và mang tất cả tín đồ Tin Lành vào Hội đồng Giáo hội; hình thành một hệ thống, mà anh em thậm chí không được người ta nghĩ đến như là một Cơ-đốc nhân hay điều gì khác trừ phi anh em thuộc về hệ thống ấy.

¹⁰² Có sự khác biệt giữa dấu hiệu con thú và Ấn của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đóng ấn bằng Lời Ngài. Anh em tin là Lời không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Vậy thì anh em nói, “Đúng vậy không, Anh Branham?” Đúng, thưa quý vị.

¹⁰³ Bây giờ, tôi biết anh em giữ ngày Sa-bát, hay giáo hội Cơ đốc Phục lâm, nói, “Giữ ngày Sa-bát.” Nhưng điều đó không phải. Không phải khó chịu gì với anh em, nhưng điều đó hoàn toàn không phù hợp với kinh thánh.

Ê-phê-sô 4:30, chép, “Anh em chớ làm buồn cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ Ngài anh em được ấn chứng đến ngày cứu chuộc.” Hiểu không?

¹⁰⁴ Vậy thì, Thánh Linh là Lời. Đức Chúa Trời không phải là ba. Ngài cũng là Đức Chúa Trời trong ba sự phân chia, ba chức vụ.

Đức Chúa Trời, là Cha, trên luật pháp; Đức Chúa Trời, là Con, trong ân điển; và Đức Chúa Trời, là Thánh Linh, như anh em gọi Nó, cùng một Đức Chúa Trời ở trong sự phân chia Thánh Linh. Đức Chúa Trời, Cha, là Lời; Đức Chúa Trời, Con, là Lời; và Đức Chúa Trời, Thánh Linh, là Lời. Thấy không, đó chỉ là ba chức vụ. Và để...Và Thánh Linh đóng ấn anh em, do đó anh em được đóng ấn bằng Lời.

Bây giờ anh em nói, “Ồ, tôi được đóng ấn bởi...”

¹⁰⁵Ồ, thế thì, nó nhận diện chính mình. Hiểu không? Nó chứng minh. Anh em không thể thuộc về một hệ thống, và được đóng ấn với hệ thống và Lời, thấy đó, bởi vì nó nghịch với nhau, cái này nghịch với cái kia. Anh em không thể làm điều đó. Được rồi.

Bây giờ chúng ta tìm thấy, rằng, bộ máy cơ giới to lớn đó, cơ học của bộ máy to lớn này, đó là để...

Máy móc, nó phải...xe ô tô, nó có những pít tông, van, bình xăng con, và vân vân. Đó là—đó là bộ máy cơ giới.

¹⁰⁶Tôi muốn nói điều gì đó với Hội thánh ngay tại đây, làm cho tôi nhớ lại. Đây, đó là điều gì...Tôi tin chúng ta đang thật gần với chỗ kết thúc, tôi—tôi sắp nói điều gì đó bây giờ. Hiểu không? Hiểu không? Cơ—cơ học, có rất nhiều người đang cố gắng giải thích cơ học khi anh em không biết nó. Hiểu không? Điều duy nhất anh em...Và, anh em biết đây, anh em nên biết điều đó. Bộ máy cơ giới được biết đến. Bây giờ chuyện gì xảy ra nếu Môi-se...

Điều gì xảy ra nếu người nào đó nói, “Nô-ê, tôi muốn ông giải thích về cơ—cơ học làm thế nào con tàu nổi được. Làm sao thế?” Ông không thể đáp lại được.

Anh em không cần phải biết về cơ học; chỉ Động lực học của Nó. Xem đó, Lực Tác động là những gì anh em muốn biết.

“Bằng cách nào?”Ồ, nếu ai đó đi đến với Y-sơ-ra-ên, và nói, “Nói đi, Môi-se, tôi muốn hiểu. Làm sao ông có thể tạo ra những loài vật với lời của chính ông?”

¹⁰⁷Ông nói, nói, “Đó không phải là lời của tôi. Đó là Lời của Đức Chúa Trời. Ngài đã phán bảo tôi làm điều đó.” Hiểu không?

¹⁰⁸“Tôi—tôi—tôi...Hãy nói, giải thích cho tôi làm thế nào ông đã tạo nên những con ruồi trên đất, có nhiều ruồi trên đất, khi mà ở

đó không có con nào.” Hiếu không? Chính ông, Môi-se không thể giải thích được điều đó. Anh em không phải giải thích. “Làm thế nào ông có thể khiến cho gió đông đến và thổi một lỗ hổng ngang qua Biển Đỏ, và tất cả chúng tôi theo ông trên đất khô. Hãy giải thích cơ học của điều đó. Hệ—hệ—hệ thống mà ông đã sử dụng là—là—là gì, hỡi Môi-se? Điều gì? Hãy nói cho tôi biết sự nghiên cứu khoa học về nguyên tử mà ông đã phóng ra.” Hiếu không? Hiếu không?

¹⁰⁹ Ông đã không biết điều đó. Ông, ồ, ông đã không biết cơ học; ông chỉ biết lực tác động. Và—và đó là cách ấy.

Tôi không thể nói cho anh em biết tôi đang sống như thế nào. Tôi không thể nói cho anh em biết anh em đang sống như thế nào, và anh em vẫn đang sống. Tôi không thể nói cho biết tim của anh em, thức ăn của anh em đi vào tạo nên máu như thế nào. Và nhận lấy sức—sức mạnh từ thức ăn đó, và—và đi vào lớp thứ ba của đường ruột và biến đổi nó trở lại thành sự sống máu, và gửi trả nó lại qua anh em. Tôi—tôi không thể giải thích điều đó, nhưng nó làm điều đó. Xem đó, tự chính nó. Tôi—tôi không thể giải thích được điều đó. Tôi không biết cơ học. Nó là động lực học.

¹¹⁰ Vậy thì, Môi-se có thể đã biết về cơ học, nhưng không phải địa vị của người nào khác biết được điều đó ngoại trừ Môi-se. Họ biết nó hoạt động, và điều đó thỏa mãn rồi. Tại sao dân sự không thể thỏa mãn theo cách đó ngày hôm nay? Hiếu không? Mọi người không thể là một Môi-se. Chỉ có một Môi-se mà thôi. Họ chỉ biết nó thuộc về Đức Chúa Trời. Họ đã thấy nó thuộc về Đức Chúa Trời.

Và họ đã đi theo và thực hiện tốt đẹp cho đến lúc họ bắt đầu thắc mắc điều đó, muốn đẩy lên người nào khác để làm điều như vậy, Cô-rê, Đa-than. Và khi họ có người nào đó mang vào vài sự giả mạo xác thịt nào đó, cuối cùng Đức Chúa Trời phán, “Chính mình các ngươi hãy phân rẽ. Đừng đi vào trong hệ thống tổ chức đó. Xem đây, hãy bước ra khỏi nó! Ta sắp nuốt chửng nó.” Và Ngài đã làm cho đất há miệng ra và nuốt chửng chúng. Hiếu không?

¹¹¹ Anh em không biết, anh em không phải biết về phần cơ học. Chỉ biết lực tác động, điều mà làm cho nó chuyển động, làm cho nó sống thật, và xem thử nó có đụng trúng đích mà Kinh Thánh đã hứa nó sẽ đụng vào thời đại này không. Xem đấy, chính là Lời lần nữa, quay về với Lời.

¹¹² Bây giờ, cỗ máy lớn đang được thiết lập lúc này, và sẵn sàng chuyển động. Bộ máy cơ giới có tại đó rồi. Họ đã có hệ thống cơ giới của một tổ chức mà sẽ mang lại, trên đất, “một sự hòa bình,” họ nói vậy. Họ đã có một...giống như là Liên hiệp Quốc.

Các nước liên hiệp lại với nhau. Đó là thời đại liên hiệp. Tôi vừa giảng về điều đó, mới đây. Họ...Họ đang liên hiệp lại với nhau, để mang lại điều gì? Một thế giới hòa bình. Họ đã làm điều đó trong Hội Quốc Liên. Họ luôn luôn làm điều ấy, và nó không bao giờ có hiệu quả. Nó không thể hiệu quả. Liên Hiệp Quốc không là gì cả ngoài một quả cầu cao su lớn được mang đi loanh quanh bởi ngọn gió chủ nghĩa của mỗi quốc gia. Nó sẽ vỡ ra và làm nổ tung bất cứ thứ gì. Nó không thể có hiệu quả.

Cả Hội đồng Giáo hội cũng không thể có tác dụng. Đó là một tổ chức bởi con người, nghịch lại với hệ thống...hay với hệ thống của họ nghịch lại với Lời của Đức Chúa Trời, và nó không thể hữu hiệu. “Làm thế nào hai người không đồng ý với nhau cùng đi chung được?” Anh em không thể làm điều đó. Và làm thế nào giáo hội Cơ-đốc có thể, sẽ phải...

¹¹³ Tín đồ Ngũ—Ngũ tuần, Phúc âm Ngũ Tuần, và những—những giáo hội lớn khác của—của vương quốc Ngũ Tuần, và của những người Phúc âm Toàn vẹn, làm sao họ có thể để mất đi những sự giảng dạy Phúc âm của họ, chính những nguyên tắc mà họ đã đứng trên? Và nơi mà họ đã được nuôi lớn lên, để đi ra khỏi những tổ chức đó và lên án nó; và họ phải mất đi sự dạy dỗ phúc âm của họ, để bước đi với những người mà bất đồng về những nguyên tắc của Kinh Thánh, và sự Chữa lành Thiêng liêng bằng phép lạ, và Quyền phép của Đức Chúa Trời, và Chúa Jêsus Christ. “Làm sao hai người không đồng ý với nhau có thể cùng đi chung được?”

¹¹⁴ Chính chỗ đó, đó là thì giờ mà chúng ta đã đến, và đó là cỗ máy lớn đã được thiết lập. Bây giờ họ đã có bộ máy cơ giới. Điều

duy nhất họ phải có là Sa-tan ở trong đó, với phần động lực, để cưỡng ép dấu hiệu con thú. Khi nó bị ép xuống, thì lực tác động làm việc. Bộ máy cơ giới ở tại đó. Họ đã có chúng rồi.

¹¹⁵ Xin cho tôi cũng nói, đôi điều nữa; thời đại liên hiệp này, để thấy các giáo hội đang hiệp nhất, các quốc gia đang hiệp nhất. Đó cũng là thời đại hiệp nhất của Đức Chúa Trời và Nàng Dâu của Ngài. Và tôi nói điều này với sự kính trọng và lòng tôn kính. Tôi tin rằng Nàng Dâu của Đấng Christ được kêu gọi. Tôi tin Nàng được đóng ấn trong Vương Quốc của Đức Chúa Trời. Tôi tin bộ máy cơ giới thì ở đó. Họ đang chờ đợi Lực Tác Động mà sẽ mang Nàng khỏi mặt đất, vào trong Miền Vinh hiển, trong sự Cất lên. Tôi tin điều đó với tất cả tấm lòng. Vâng, thưa quý vị. Chúng ta không biết Ngài sẽ làm điều đó thế nào, nhưng Ngài sẽ thực hiện điều đó.

Ngài là Lực Tác Động. Chúng ta chỉ trở thành những thành viên của bộ máy, của Thân Ngài, hình thành chính chúng ta trong hình ảnh của Ngài, và thấy Ngài hiệp nhất chính Ngài với chúng ta, trong những công việc của Ngài, bằng những ân tứ thương yêu của Ngài, khi Ngài trao chúng cho chúng ta ngay trước Tiệc Cưới. Và chúng ta đang chờ đợi, để ý xem điều đó.

Giáo hội lớn của họ thì được hiệp nhất.

¹¹⁶ Lực Tác Động của Hội Thánh này sẽ được đổ đầy lại bởi Thánh Linh mà chúng ta đã công tác trong một phạm vi nhỏ bé trong lúc Văng Đá Đỉnh đang hiện xuống để kết hiệp với Thân. Nhưng khi Đầu và Thân đó kết hiệp nhau, quyền phép trọn vẹn của Thánh Linh sẽ cất Nàng lên thật chính xác giống như thế; thậm chí những kẻ chết, mà đã chết trong Đấng Christ, cách đây hàng trăm năm, sẽ sống lại trong vẻ xinh đẹp của sự thánh khiết Ngài, và cất cánh bay qua các tầng trời. Lực Tác Động đó là Thánh Linh.

¹¹⁷ Và bây giờ phần động lực của chế độ vĩ đại này mà họ đã xây nên, cỗ máy to lớn này ngày nào đó sẽ làm việc trong hội đồng liên hiệp của Hội đồng Giáo hội Thế giới, mà cũng sẽ tạo nên một sức ép. Hãy nhớ...nhưng nhớ rằng...

Anh em nói, “Để lúc điều ấy xảy ra...” Lúc ấy sẽ quá trễ cho anh em. Anh em đã ở trong đó rồi. Dẫu anh em có muốn, hay không, anh em ở trong đó rồi. Hiểu không? Lưu ý, anh em đã có linh đó trên anh em.

¹¹⁸ Trong ngày khi—khi—những ngọn gió của Thánh Linh đang thổi từ phương đông, phương bắc, phương tây, và phương nam, thuyết phục dân sự ra khỏi nó, và tỏ cho dân sự thấy!

Đó là lý do tôi đã rất chống lại hệ thống đó. Tôi đã nhìn thấy có điều gì ở đó, sự tối tăm. Khi tôi nhìn thấy họ những người nữ cách họ trang điểm thứ ấy trên mặt họ, tôi đã nói với anh em Chúa nhật vừa rồi, tôi biết có điều gì đó đang đến.

¹¹⁹ Tại sao tôi luôn chống lại thứ như vậy? Tôi đã không biết điều đó; bây giờ tôi biết rồi. Tại sao tôi luôn chống lại tôn giáo được tổ chức? Là bởi vì (tôi nhìn thấy nó bây giờ) đó là dấu của con thú. Hiểu không? Tôi chưa bao giờ nói điều đó cho đến hai tuần lễ vừa qua. Hiểu không?

Vậy thì, sau nền chính trị giáo hội, thì điều gì xảy ra? Sau khi Lời đã được chứng thực thật sự? Bây giờ, nhìn xem, cuối cùng nó đã phải đến một chỗ có một phương thức giải quyết. Động thái tiếp theo của họ lúc bấy giờ là...

¹²⁰ Động thái tiếp theo của người Do-thái là gì sau khi giáo hội bác bỏ Lời? Giáo hội đã bác bỏ Lời. Họ không muốn liên quan gì với Nó. “Đó là một tà linh.” Lời biết những tư tưởng đó ở trong lòng họ. “Đó là ma quỷ.” Tuy nhiên, Nó là Lời. Các công việc mà Ngài đã làm, làm chứng về Ngài, chứng thực Ngài là Ai. Họ không muốn liên quan gì với Nó.

Rồi, điều kế tiếp, đến với nhà cầm quyền. Và đây là nhà cầm quyền giáo hội, bởi vì toàn thể các dân có dính líu. Đó là một dân ngoại giáo kiểm soát dân tin kính. Vậy thì, ấy là, tất cả sự việc là tôn giáo, vì thế phải xuất hiện một tôn giáo thế gian.

Ồ, chà, một người mù có thể thấy điều đó! Và người mù nói gì khi anh ta nhìn thấy điều này? Khi anh ta nhìn thấy điều đó, anh ta sẽ ra khỏi sự mù lòa của mình.

¹²¹ Lưu ý tại đó khi hội đồng thế giới này đến với nhau, “Chúng ta sẽ làm gì với Jêsus này được gọi là Đấng Christ?” Chắc chắn họ

không muốn liên quan gì với Nó. Vì vậy có một điều duy nhất để làm, lúc đó, đúng những gì họ đã làm lúc đó, họ sẽ đóng đinh Nó, chắc chắn, nhốt Nó lại. “Nó không thể còn nữa. Nó sẽ không được phép làm điều đó nữa.” Sức ép tôn giáo của các dân sẽ không cho phép họ làm điều đó nữa. Mục vụ như thế đang diễn ra tại đây, và những điều giống như thế, sẽ bị đóng cửa hoàn toàn. Anh em không thể thực hiện được điều đó mà không có quyền được ban cho từ tổng hành dinh, kẻ đứng đầu của giáo hội, đây, hình tượng con thú. Ô! Chúng ta ở tại đây, chỉ thế thôi. Chúng ta—chúng ta—chúng ta đã đến.

Và đã chứng thực thật sự; việc kế tiếp là đóng đinh Ngài trên thập tự giá.

¹²² Bây giờ cũng vậy, khiến cho tất cả những người không tham gia với họ, sẽ bị đóng cửa và không được phép giảng, anh em thấy đó. Điều đó đóng đinh, lần nữa, Lời hứa đã được chứng thực. Ngăn cản nó, “Quý vị không được phép có điều đó nữa. Không có những buổi nhóm chữa lành nữa. Không còn cầu nguyện cho người đau nữa. Không, thưa quý vị! Quý vị không thể làm điều đó. Không, không ai của giáo hội này. Không, thưa quý vị! Quý vị sẽ đến qua Hội đồng Giáo hội nếu không thì không có gì cả.”

¹²³ Bây giờ anh em có thể thấy tại sao tôi chống lại tôn giáo giáo phái, bởi vì nó là dấu hiệu con thú. Rô-ma là đầu nhứt của nó, dấu hiệu trước tiên. Điều đó hoàn toàn đúng. Và nó khiến cho tất cả phải nhận lấy nó bằng cách gia nhập với những con gái, đó là hình tượng. Mẹ của nó cũng làm giống như vậy. Rô-ma trước tiên đã được tổ chức tại đâu? Tôn giáo được tổ chức đầu tiên trên thế giới là gì? Công giáo Rô-ma. Ai có một lời rằng không phải vậy, cứ cho tôi nghe điều đó. Nó không phải tại đây. Tổ chức đầu tiên, giáo hội đầu tiên từng được tổ chức, là tại Nicaea, Rô-ma. Vâng, thưa quý vị. Và đó chính xác những gì họ đã làm.

¹²⁴ Và họ đã làm gì sau khi Luther qua đời? Họ đã làm tương tự như họ đã từng làm tại giáo hội nghị Nicaea, Rô-ma. Họ đã làm gì sau khi Wesley chết? Họ đã làm gì sau tất cả các phong trào vĩ đại đã xuất hiện? Họ đã làm giống như vậy, tạo nên những con gái dâm phụ, thật chính xác hoàn toàn. Giống như, bởi việc tương tự, chúng ta thấy tại đây...

125 Tôi có một đoạn Kinh Thánh ngắn được viết xuống đây. Có lẽ tốt hơn tôi nên bỏ bớt điều đó. Nhưng, và hãy xem, họ đã...

Sự tổ chức của giáo hội có cùng hệ thống với nhau ngày nay. Điều duy nhất họ cần là phần động lực của nó, chỉ điều gì đó để thiết lập nó thành lực lượng. Nó sẽ trở nên một cuộc xung đột, ngay lập tức.

126 Giáo hội Công giáo và các giáo hội Tin Lành sẽ trở thành bạn hữu. Tôi đã nói với anh em điều đó kể—kể từ, trong ba mươi năm mấy năm qua. Họ sẽ liên hiệp với nhau. Và anh em thấy chính xác những gì họ đang làm hiện giờ. Tin—Tin Lành sẽ không bao giờ trở thành Công giáo, nhưng họ sẽ hiệp lại trong tình anh em, một dấu hiệu con thú, giống như con thú.

127 Giống như bởi cùng phương tiện mà bà mẹ, Ê-va, đã làm hư hoại thế giới dẫn đến một cái chết thuộc thể. Mẹ, Ê-va! Hãy lắng nghe. Mẹ Ê-va đã làm bại hoại cả nhân loại, bằng sự chết thuộc thể, (bằng cách nào?) bằng việc chối bỏ Lời và đón nhận điều gì đó gần giống như Nó. Nàng đã gây cho tất cả cái chết thuộc thể vì nàng đã rời bỏ Lời thật, và tin tất cả Lời thật chỉ trừ một chút xíu. Một sự bất đồng nhỏ với Lời Đức Chúa Trời trọn vẹn đã gây nên mọi cơn đau tim, mọi cái chết và mọi điều từng xảy ra trên thế gian. Ê-va đã làm điều ấy, mẹ của sự chết. Bây giờ anh em thấy chúng ta sẽ đi đến đâu không? Người mẹ của sự chết, lưu ý, nàng chỉ không tin Lời.

Nàng nói, “Đức Chúa Trời đã phán...”

Sa-tan nói, “Điều đó đúng.”

“Đức Chúa Trời đã phán...”

“Điều đó đúng.”

“Đức Chúa Trời đã phán...”

“Điều đó đúng.”

“Đức Chúa Trời đã phán...”

128 “Vâng, điều đó, điều đó đúng. Trong—trong cách nào đó, đúng thế, nhưng, hãy xem, đó—đó—đó không phải là hết thấy Lời. Xem đó, người sẽ—người sẽ mở mắt mình ra, người sẽ là...”

Nhưng Đức Chúa Trời đã phán, và điều đó không có gì bàn cãi, Lời! Thấy đó, nó khởi đầu với chỉ một ít giải thích sai lầm về Lời, và, cũng giống vậy, nó đang chấm dứt cùng cách ấy.

¹²⁹ Để ý, con gái là sản phẩm của người mẹ và người cha, bằng sự phối hiệp. Bây giờ tại đây có điều gì đó gây sửng sốt. Nhưng cái chết, thuộc thể, cái chết thuộc thể là sự hiệp nhất của mẹ Ê-va và Sa-tan, với nhau, bởi không tin Lời Đức Chúa Trời. Họ đã kết hiệp và sinh ra sản—sản phẩm của sự chết. Nó, sự...Sự chết là sản phẩm kết hiệp giữa Sa-tan và Ê-va, với nhau.

¹³⁰ Ê-va đã có Lời. Sa-tan chống lại Lời. Và, nhìn xem, hầu như chín mươi chín phẩy chín mươi chín phần trăm của Lời, Sa-tan đã thừa nhận là đúng. “Rất gần gũi,” Kinh Thánh nói, “trong những ngày sau rốt, nó sẽ lừa dối chính những kẻ được Chọn nếu có thể được.” Hãy xem nó đi vào như thế nào, cách nó luôn luôn có thể nào, nó đi ra như thế nào? Cũng cùng một cách, liên hiệp sự vô tín lại trong tất cả Lời trọn vẹn của Đức Chúa Trời. Anh em hiểu điều đó không? Đó là những gì đã mang sự chết, là liên hiệp sự không tin với Lời. Sự không tin, chỉ một phần nhỏ, bé của nó; một chút, tí xíu, một phần trăm của một phần trăm bé nhỏ, tí xíu. Song Lời phải là một trăm phần trăm! Chỉ thế thôi.

¹³¹ Để ý, con gái của Đức Chúa Trời, Hội Thánh, Nàng Dâu, cũng là một sản phẩm, của Đức Chúa Trời và Lời Ngài, kết hiệp lại. Thánh Linh liên hiệp trong thân thể xác thịt, Nó sinh ra Con của Đức Chúa Trời, sản phẩm của sự công bình của Đức Chúa Trời. Và trong ngày sau rốt, như chúng ta đã được nói cho biết, “như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm,” Nàng Dâu sẽ được liên hiệp bởi Lời của Đức Chúa Trời được bày tỏ trong xác thịt, Thánh Linh đóng ấn họ vào trong Đức Chúa Trời, và đóng ấn sự không tin ra bên ngoài, ở bên ngoài.

¹³² Như tôi đã nói, nếu sự sống của Beethoven đã ở trong anh em, anh em sẽ sống giống như Beethoven; nếu sự sống của Hitler đã ở trong anh em, anh em sẽ sống giống Hitler. Và khi Sự Sống của Đấng Christ ở trong anh em, anh em sống giống Đấng Christ, và anh em làm những công việc của Đấng Christ. Và điều đó sẽ xảy ra. Nếu Đấng Christ sống ngày hôm nay, Ngài sẽ làm chính xác những gì Lời nói Ngài sẽ làm ngày hôm nay. Và Lời đã nói

rằng, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Tại sao thế giới giáo hội bị mù này không thể thấy được thời đại mà họ đang sống? Hiểu không?

¹³³ Ê-va đã gây ra tất cả sự chết thuộc thể, bằng cách cố gắng đưa vào một số dị giáo của Sa-tan vào trong Lời. Và điều giống như vậy đã xảy đến với giáo hội, tại Nicaea, La-mã, bằng cách nhận những giáo điều thay vì Lời. Điều đó là cũng giống như vậy trong Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, khi Sự sáng tỏ soi trong mỗi thời đại và họ đã bác bỏ Nó.

Đó là lý do Lutheran đã chết khi Wesley dấy lên. Nó đã ở trong một thời đại khác. Lời đã phát ra, họ phải đón nhận Nó hay là chết. Đó là lý do mà Ngũ Tuần đang hấp hối hiện giờ, vì thời đại là đây. Lời đã được bày tỏ, thời đại chìm ưng, thời đại của Lời để quay về, “khôi phục lại Đức tin của những tổ phụ, trở lại với con cái lần nữa.” Và họ quá liên hiệp, đến nỗi họ đã bác bỏ Nó, và họ không còn gì nữa ngoài cái chết thuộc linh. Luôn luôn...

¹³⁴ Thân của Đức Chúa Trời, liên hiệp như là Nàng Dâu của Ngài, là Một; Ngài và Đấng Christ, với nhau, là Thánh Linh đang làm việc trong xác thịt của Hội Thánh giống như Lời làm việc trong xác thịt của Chúa Jêsus Christ, vì Nó là phần của Thân Ngài. Không phải là hai; nhưng là Một! Họ là Một. Chồng và vợ không còn là hai nữa, nhưng là một. Đấng Christ và Thân của Ngài là Một. Và Thánh Linh đã ở trong Đấng Christ cũng ở trong Nàng Dâu của Ngài, trong Thân Ngài, để kết hiệp Họ lại cùng nhau với tất cả Lời. Và Đức Chúa Trời sống trong đó, chính Ngài, bày tỏ điều đó.

¹³⁵ Và kẻ nghịch đấng Christ, thì nói, “Ồ, tôi tin vào Đấng Christ, tôi tin vào Phúc âm, tôi tin vào những Điều này, nhưng, anh biết...” Chính là chỗ đó. “Nhưng, anh biết rằng, thời của những phép lạ đã qua rồi. Không có chuyện như vậy, đây.” Chính là chỗ đó. “Ồ, tôi không tin anh phải được báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ.”

¹³⁶ Song Kinh Thánh bảo anh em phải làm. Bây giờ tôi muốn có nhà thần học nào đó bất đồng với điều đó. Hiểu không? Hiểu không? Nó phải là vậy. Anh em nói, “Ồ, phép báp-têm không có gì

quan trọng.”Ồ, thế thì, tại sao nó đã được chép? Tại sao nó quan trọng đối với Phaolô? Tại sao nó quan trọng đối với tất cả những người còn lại của họ? Anh em hoặc chịu phép báp-têm...

Kinh Thánh chép, “Người có tiếng là sống, nhưng mà là chết,” vì không có danh khác được ban cho dưới Trời.

Tại sao anh em muốn giảng trong Lời, cầu nguyện trong Lời, mọi thứ khác, nhưng, khi anh em đi đến hồ nước, anh em lại chối bỏ Nó? Ừ-m. Hiểu không?

Ngày nọ tôi nói với một người, tôi nói, “Chuyện gì xảy ra nếu một người...”

Anh ta nói, “Chẳng có gì quan trọng gì cả.”

¹³⁷ Tôi bảo, “Nếu một người đến với anh, rồi nói rằng anh ấy đã được báp-têm trong danh của ‘Hoa Hồng Sharon, Hoa Huệ trong Trùng, và Sao Mai,’ anh sẽ nói người ấy đúng chứ?”

Anh ta nói, “Không, thưa ông.”

Tôi hỏi, “Anh sẽ báp-têm lại cho người ấy chứ?”

“Vâng.”

Tôi hỏi, “Anh báp-têm như thế nào?”

Nói, “Trong danh của ‘Cha, Con, và Thánh Linh.’”

¹³⁸ Tôi nói, “Được lắm, vậy thì anh đã làm chính xác, anh đã đặt...Nếu anh gọi ‘những danh’ đó, anh đã làm điều giống như người ấy đã làm khi người ấy nói, ‘Hoa Hồng Sharon, Hoa Huệ trong Trùng, và Sao Mai,’ bởi vì đó là tước vị, và ‘Cha, Con, và Thánh Linh’ là chức vị. Hiểu không?”

Anh ta nói, “Nhưng Chúa Jêsus phán chịu báp-têm, trong ‘Danh đó.’”

¹³⁹ Tôi đáp, “Điều đó là chính xác những gì Ngài có ý làm. Nhưng những gì trong, không—không...Ngài đã không nói, ‘gọi những từ này.’ ‘Hãy làm báp-têm cho họ trong Danh,’ Danh thánh!Ồ, chào ôi!” Tôi nói, “‘Cha, Con, và Thánh Linh’ là những chức vị. ‘Danh của Cha, Con...Danh của Cha, Con, và Thánh Linh.’ Hiểu không?” Tôi nói, “Phi-e-rơ đã nói Nó là gì? Những người còn lại trong họ nói Nó là gì? Hiểu không? Nó là gì? Ừ-m. Đức ‘Chúa Jêsus Christ’ mới là Danh của ‘Cha, Con, và Thánh Linh.’” Người ấy có khoảng

ba mươi ngàn người bản xứ ông ta sẽ phải báp-têm lại bây giờ. Hiểu không? Được rồi. Nhưng điều đó đúng. Phao-lô nói, “Nếu có một Thiên sứ từ Trời...”

¹⁴⁰ Phao-lô nói với những người mà đã không được làm phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, Công vụ 19:5, rằng, để nhận lãnh Đức Thánh Linh, họ phải đến. Dầu họ đang la hét và ngợi khen Đức Chúa Trời, và làm những điều vĩ đại, ông nói rằng họ phải đến lại và chịu báp-têm lại, lần nữa, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Sau khi Giảng Báp-tít đã làm phép báp-têm cho họ, phải trở lại và chịu phép báp-têm lại.

Và ông nói, trong Ga-la-ti 1:8, “Nếu một Thiên sứ từ Trời dạy bất kỳ điều nào khác hơn những gì tôi đã giảng dạy cho anh em, hãy để người bị rửa sả.” Vâng, thưa quý vị. Vậy chúng ta phải ở lại đúng với Lời đó, mỗi Lời của Nó. Hiểu không?

¹⁴¹ Lưu ý.Ồ, không có một lỗi nào; hoàn toàn chắc chắn. Nếu có điều gì nghi ngờ trong tâm trí anh em, tốt hơn anh em nên giải quyết bây giờ. Đừng chờ đợi đến lúc đó, thì quá trễ. Đừng đợi cho đến lúc anh em mang con dấu quá sâu đến nỗi anh em sẽ không bao giờ còn thấy Nó nữa, anh em sẽ bị mù.

Ngài đã làm mù Y-sơ-ra-ên, để Ngài có thể tỏ bày Lời Ngài. Ngài đang làm giống như vậy với dân Ngoại, vì tại đây—tại đây họ đang bước đi ngay vào đó cũng giống y như họ đã làm lúc ấy.

¹⁴² Để ý, Ê-va đã chối bỏ và đánh mất các quyền của nàng. Sau khi nàng đã thấy Lời được Đức Chúa Trời chứng thực, những gì Ngài đã làm, nàng đã chối bỏ Nó và đã đánh mất các quyền lợi của nàng. Cũng giống như họ đã làm tại giáo hội nghị Nicaea, Rô-ma. Và cũng giống như họ đang làm bây giờ tại Hội đồng Giáo hội, thật chính xác. Hỡi các anh em, đó là, từ Sáng thế ký đến Khải huyền, cũng giống như vậy. Đó là những gì Y-sơ-ra-ên đã làm. Đó là những gì Phi-lát đã làm. Đó là những gì toàn thể con người đã làm, luôn luôn, từ Ê-va cho đến bây giờ, cũng giống như vậy. Họ chối bỏ Lời được chứng thực và nhận lấy giáo điều, thay vào đó. Điều đó hình thành cái chết, cái chết thuộc linh.

Người chết! Lời vẫn còn được rao giảng cho những kẻ chết. Một cách chính xác! Sẽ chẳng đi qua Ngàn năm bình an, bây giờ,

thấy đó. Họ được—họ được, được rao giảng rồi. Có lẽ chúng ta đang đến với Nó ngay bây giờ. Hiểu không?

¹⁴³ Các con trai của Ca-in, là sản phẩm của sự không tin đối với Lời của Đức Chúa Trời, các con trai của Ca-in đã nhạo báng sứ điệp của tiên tri Nô-ê. Anh em để ý điều đó không? Với Lời của Đức Chúa Trời ông đã mang đến sự—sự phán xét được tiên báo, và những dấu hiệu sống động, những dấu hiệu được chứng thực rằng thời đại đã đến hồi kết thúc, và các con trai của Ca-in đã nhạo báng Nó.

Bây giờ họ cũng làm như vậy. Vì vậy, điều đó, giống như họ đã làm trong thời Chúa Jêsus. Cũng như họ đã làm suốt các thời đại. Luôn luôn là như vậy. Họ giễu cợt và làm trò cười đối với Lời. Ngài phán, “Trong những ngày sau rốt sẽ có những kẻ nhạo báng, nói rằng, ‘Không có sự khác biệt trong thời đại, kể từ khi các tổ phụ của chúng ta đã ngủ.’” Anh em, thấy không?

¹⁴⁴ Các con trai của ma quỷ ngày nay cũng vậy, qua hệ thống tôn giáo, ở Lời được tỏ bày trong thời đại của Chúa Jêsus Christ. Hãy xem, các hệ thống tôn giáo của dân Do-thái, (Chị Rose), những người Do-thái là những người mà nên biết rõ hơn, nhưng hệ thống của họ đã khiến cho họ chối bỏ và nhạo báng Lời của Đức Chúa Trời (mà họ đã tuyên bố họ tin) được bày tỏ, không có một Lời nào ra ngoài cách ấy. Họ đã làm giống như vậy.

¹⁴⁵ Ngày nay họ cũng làm như vậy. Hệ thống tôn giáo trong cỗ máy lớn này mà giờ đây họ đã thiết lập sẽ, hoàn toàn, chối bỏ những lời hứa ở thời cuối cùng; với Sứ điệp thời sau rốt, và dấu hiệu của thời sau rốt, mọi sự được cho sẽ có trong thời sau rốt, như Đức Chúa Trời đã báo trước điều đó, từng Lời một.

Nó ở trong băng ghi âm. Nếu—nếu người ta có bản tôi, hay họ có thể làm bất cứ điều gì, họ sẽ không bao giờ ngăn chặn được Sứ điệp đó! Hiểu không? Nó sẽ vẫn tiếp tục giống y như vậy. Hiểu không? Nó đã được ban bố ra rồi. Nó đã được ghi âm. Nó đã xong rồi. Hiểu không? Họ có thể không bao giờ... Nó là—Nó là Lời của thời sau rốt, ngay bây giờ. Mỗi—...Được chứng thực và chứng minh hoàn toàn, lần này đến lần khác, bởi những dấu kỳ, phép lạ, qua bộ máy cơ giới, bởi—bởi—bởi Động Lực, bằng—bằng khoa học, bằng hội thánh, bằng Chính Đức Chúa Trời, đã

chứng minh rằng đó là thời giờ; cả bằng Lời, và bằng những dấu kỳ phép lạ.

¹⁴⁶ Một Sứ điệp đã được phê chuẩn của Đức Chúa Trời giữa vòng anh em, bởi những dấu kỳ phép lạ của thời đại. Một Sứ điệp rằng Chúa Jêsus Christ không chết, nhưng đang sống động giống như Ngài đã từng sống, và ban ra. Và nó ứng nghiệm chính xác Ma-la-chi 4 và tất cả những lời Kinh Thánh khác mà Chúa Jêsus đã phán sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt, được ứng nghiệm hoàn toàn, cả về mặt khoa học, bởi thể gian. Và các tạp chí đã đăng tải đầy những bức ảnh lớn về Vầng Sáng, mà đã được tiên đoán tại đây. Các Thiên sứ của Chúa, đã giáng xuống, mà họ không biết gì về. Và ở khắp nơi, mọi nơi, nó được chứng minh, trên toàn thế giới!

¹⁴⁷ Kế tiếp là sự đóng đinh trên thập tự giá, mà chúng ta đang đối diện nó. Như Chúa Jêsus phán lúc ấy, “Ta sẽ nói gì, ‘Xin cứu Con, Cha ôi, khỏi thì giờ này’ ư? Nhưng, không. Xin ý Cha được nên, đây, ở đất, cũng như ở trên Trời.”

¹⁴⁸ Đó là những gì Hội Thánh nói, ngày hôm nay, từ tấm lòng của nó, “Tôi gia nhập với điều gì đó...? Không, lạy Chúa, không. Xin ý Cha được nên, như ở trên Trời.”

¹⁴⁹ Để ý, sau khi Lời được hứa cho thời đại được chứng thực, họ đã bác bỏ Nó. Họ cũng làm giống như vậy ngày hôm nay. Và bây giờ tôi sắp kết thúc lúc này. Và như Ngài đã đến lúc ấy xác nhận rõ ràng chính Ngài là Lời, và nó đến một cao điểm mà họ phải chọn Lời hay lấy hệ thống; thì ngày hôm nay nó đến cũng giống như vậy, phải chọn Lời hay nhận lấy hệ thống. Và họ đã nhận lấy hệ thống. Bây giờ điều đó tạo nên cái gì? Sự kết thúc. Ngài ở trên tay của thể gian. Đứng.

¹⁵⁰ Bây giờ, chủ đề của tôi. Này giờ chỉ nói loanh quanh, nhưng bây giờ tôi mới thật sự bắt đầu, anh em thấy đó. Đừng đứng lên, tôi chỉ đùa thôi. Nhìn xem, đây là chủ đề của tôi. Chúng ta biết điều đó. Điều đó đang nằm trong những bối cảnh. Chúng ta đã lấy nó tất cả đặt trong một đường ở đây bây giờ. Chúng ta hãy đặt nó ngay xuống vị trí và xem nó trông giống cái gì, đặt nó dưới lăng kính.

151 Chúa Jêsus đang ở trên tay dân sự. Ở trên tay của hội thánh. Anh em sẽ làm gì với Jêsus này mà được gọi là Lời được xúc dầu? Đấng *Christ* có nghĩa là “Lời được xúc dầu.” Hiểu không?

“Các người sẽ làm gì với Jêsus này?” Phi-lát hỏi. “Ta sẽ làm gì với Nó? Cái gì, hành động của ta là gì? Ta có thể làm gì với Jêsus này được gọi là Đấng *Christ*?”

152 Thế gian đã gào lên điều gì? Giáo hội đã kêu lên điều gì? “Hãy đóng đinh Nó! Ngăn chặn Nó! Chúng ta không muốn có Nó nữa.”

153 Tôi định hỏi anh em đôi điều. Anh em có thể tưởng tượng tội ác trên đôi tay của Oswald, sáng nay, kẻ đã giết chết Tổng thống không? Anh em có thể tưởng tượng hình phạt gì sẽ có cho hắn nếu chứng minh được hắn là kẻ đã làm điều đó? Anh em có—có thể tưởng tượng sự thương xót nào còn lại cho hắn không? Máu của Tổng thống Mỹ trên bàn tay hắn. Anh em có nghĩ Tòa án Liên bang...Cho dù hắn có biện hộ đến thế nào đi nữa, “Tôi không có ý làm điều đó,” điều đó sẽ không tha cho hắn một chút nào. Hắn sẽ phải chết. Tại sao? Hắn đã vấy máu của Tổng thống trên tay mình. Anh em có thể tưởng tượng cảm xúc của hắn không? Anh em có muốn điều đó trên tay anh em không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.]

154 Ồ, thế còn Huyết của Chúa Jêsus Christ thì sao? Anh em nghĩ mình sẽ được tha, sau khi Nó đã được chứng thực rõ ràng không? Làm thế nào anh em thoát khỏi Nó? Dòng Huyết của Ngài ở trên bàn tay anh em, phạm tội! Tội nhân ơi, anh sẽ đi đâu từ đây? Anh em sẽ làm gì sau buổi nhóm sáng nay?

155 Anh em nghĩ, anh em nói, “Ồ, tôi định...Tôi không có ý xấu đâu.” Oswald có thể nói giống như vậy.

Nếu như công lý của Tòa án Tối cao của chúng ta sẽ kêu gọi công lý, nó sẽ gọi. Đó là—đó là...Đó là sự quyết định của đất nước. Cả nước bị buộc vào Tòa án Tối cao đó, và không thể có gì còn lại. Hắn đã thú tội. Hắn phải trả giá cho điều đó. Cho dù hắn không có ý bao nhiêu đi nữa, những ý định của hắn trước đó như thế nào, hoặc không có gì về điều đó đi nữa; hắn sẽ phải trả giá cho nó, dù sao đi nữa.

Nếu Tòa án Tối cao của chúng ta và công lý của nó đòi hỏi một sự bồi thường xứng đáng, phương chi anh em sẽ thấy chính mình tại Vành Móng ngựa của Đức Chúa Trời, khi anh em đến với Huyết của Chúa Jêsus Christ trên bàn tay mình? “Tôi sẽ làm gì với Jêsus này được gọi là Lời được xúc dầu?” Anh em đã nghe về Nó. Anh em biết Lời là Lẽ thật. Nó đã được chứng thực hoàn toàn.

156 Một kẻ giết người à? Anh em sẽ muốn một giáo phái giết chết Lời, hơn là Đấng Christ vô tội không? Anh em có đóng đinh trên thập tự giá không? Anh em có—có dám nhận lấy Ba-ra-ba không? Anh em có thể cần Ba-ra-ba không? Làm sao người nào dám làm điều đó, cần Ba-ra-ba, kẻ giết chết Lời; hơn là nhận lấy Lời, chính Nó, là Sự Sống. Và Nó ở trên tay anh em.

157 Khi tôi nghe về kẻ ám sát Tổng thống Kennedy, Sứ điệp này giáng vào lòng tôi. Tôi suy nghĩ, kẻ đó sẽ làm gì? Và không còn lối thoát nào lúc này. Hắn có lẽ đã tỉnh ngộ vào lúc này và nhận ra những gì nằm ở phía trước.

158 Và anh em sẽ tỉnh thức lúc nào đó. Tại đây, hay trên băng ghi âm này, bất cứ anh em ở nơi đâu, anh em sẽ thức tỉnh lúc nào đó, hồi tội nhân, và nhận ra rằng, có một Huyết trên bàn tay anh em, và Huyết của Con Đức Chúa Trời, và anh em mang tội vì đã sát hại Ngài. Tội lỗi của anh em đã giết chết Ngài. Sự không tin của anh em vào Lời Ngài, việc anh em không thấy được sự chứng thực của Ngài, đã làm buồn lòng Thánh Linh. Và anh em có thể làm gì ngoài việc đứng ở sự Phán xét của Đức Chúa Trời, biết điều gì sẽ xảy đến với anh em! Vâng, huyết của John Kennedy trên tay của Oswald sẽ chỉ là một chuyện nhỏ, so với Huyết của Chúa Jêsus Christ trên tay anh em khi anh em đứng trước Đức Chúa Trời.

159 “Ta sẽ làm gì với Jêsus này được gọi là Đấng Christ?” Phi-lát đã nói. Ngài đã được đặt trên bàn tay ông.

Và Huyết của Jêsus Christ một lần nữa được đặt trên tay của hội chúng này. Nó được đặt trên tay của dân tộc này, và trên khắp thế giới này, nơi mà những băng thu âm này có mặt, và những điều đã được chứng thực và chứng minh về Đức Chúa Trời.

Bây giờ chúng ta sẽ làm gì với Jêsus này mà được gọi là, “Đấng hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi”? Chúng ta sẽ làm gì với Jêsus này? Anh em có sẵn sàng nhận lấy chỗ của mình bên cạnh Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

¹⁶⁰ Phi-lát, và cũng giống như việc Phi-lát đã làm, ở đó còn lại ba điều anh em có thể làm với Ngài. Phi-lát đã thử cả ba, và ông đã bỏ lỡ nó. Ba chương trình anh em có lẽ cố gắng làm việc, nhưng nó sẽ không bao giờ được thực hiện. Phi-lát đã cố gắng phủi Ngài ra khỏi tay mình. Nhưng một khi được đặt trên bàn tay của anh em, thì Nó ở trên bàn tay của anh em. Phi-lát đã thử ba cách khác nhau, và đã thất bại.

¹⁶¹ Chúng ta phải đối diện với những sự việc rằng Ngài ở trên bàn tay chúng ta. Chúng ta đã thấy Ngài trong Lời Ngài. Chúng ta thấy Ngài chứng thực chính Ngài. Chúng ta biết rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Thế thì, tôi không chỉ đang trò chuyện với hội chúng này tại đây sáng nay, bởi vì tôi không chỉ đang nói chuyện với có lẽ, sáu, bảy trăm người, nhưng tôi còn đang nói chuyện với hàng triệu người trên băng thu âm này mà sẽ phát đi trên khắp thế giới. Hiểu không? Ngài ở trên bàn tay bạn, trong xứ nghe băng ghi âm, bất kể bạn ở đâu. Anh em biết Nó là Lễ thật. Nếu không, thì anh em bị mù; anh em không thể thấy được Lời, anh em cũng không thể thấy Đức Chúa Trời ở trong Lời. Và Ngài ở trên tay anh em. Bây giờ anh em sẽ làm gì với Ngài?

¹⁶² Phi-lát đã cố gắng tống khứ Ngài, nhưng chúng ta phải đối mặt với những sự việc. Phi-lát phải đối mặt Nó. Ông đã biết. Ông đã nghe.

Ồ, anh em nói, “Tôi chưa bao giờ thấy điều gì cả.” Anh em đã nghe Nó, dầu sao đi nữa. Anh em đang nghe Điều đó bây giờ. Hiểu không?

Ông muốn Chúa Jêsus làm phép lạ, hay một trò lừa đảo, cho ông. Nhưng Ngài không chơi trò lừa đảo; Ngài chỉ đang làm như Đức Chúa Trời đã bảo Ngài làm.

¹⁶³ Anh em đã nghe. “Đức tin đến bởi người ta nghe.” Anh em có đức tin, và đã đi xa khỏi, phải điều này khỏi tay anh em. Nhưng ông phải đối mặt với những sự kiện, dù sao đi nữa. Ông đã đối diện, và chúng ta cũng phải đối diện với các sự việc. Ngài được nhận diện một cách trọn vẹn. Hãy suy nghĩ, với Huyết của Người trên bàn tay anh em!

¹⁶⁴ Con người phải quan sát khi người ấy vấy huyết của người khác trên tay mình. Hãy nhìn chiếc máy bay. Một phi công của một máy bay, khi anh điều khiển máy bay đó, anh ta kiểm tra mọi dụng cụ. Tại sao? Anh đã có huyết của ai đó trên tay mình. Mỗi dụng cụ nhỏ mà có thể được kiểm tra, anh kiểm tra nó. Khi anh đi ra và lái thử chiếc máy bay, anh—anh—anh tăng tốc độ động—động—động cơ, đầu máy, và thấy rằng nó ấm dần lên. Và điều khiển động cơ mọi cách, để xem tiếng nổ sẽ—sẽ...xem thử nó có khả năng để—để—để đẩy, hay cũng làm cho cánh quạt chạy, có đủ không khí để máy bay cất cánh khỏi mặt đất không.

Anh em đã đứng, nhiều người trong các anh em, đã đứng trong máy bay, hay ngồi trong đó, và cả máy bay gần như, làm rung chuyển mặt đất. Anh ta kiểm tra tất cả, để xem thử có điều gì trục trặc không. Nếu có trục trặc, nó sẽ phụt khói và hỏng máy. Nhưng anh kiểm tra lại, nếu anh phải ngồi đó một lát, cho đến lúc anh kiểm tra nó một lần nữa. Và nếu chúng làm anh phải kiểm tra thêm ít thời gian nữa, anh lại kiểm tra lần nữa.

¹⁶⁵ Thật Hội Thánh nên được kiểm tra lần nữa, và lần nữa, và lần nữa, và lần nữa! Chúng ta đang chờ đợi sự Đến của Ngài. Chúng ta đang tỉnh thức, chúng ta đang chờ đợi sự cất cánh. Chúng ta tốt hơn nên kiểm tra điều đó với Lời, không phải là những gì ai đó nói. Hãy chắc chắn anh em biết, chính anh em, như là một kinh nghiệm cá nhân với Đấng Christ. Hãy kiểm tra lại lần nữa, và lần nữa, và lần nữa.

Tại sao? Người ấy có huyết của con người trên tay mình. Tốt hơn người ấy nên kiểm tra.

¹⁶⁶ Còn về bác sĩ, trước một ca phẫu thuật thì sao? Chúng ta có hai bác sĩ đang ngồi tại đây sáng nay. Để ý, rằng một bác sĩ, những gì ông sẽ làm trước khi ông đến phòng phẫu thuật. Ông muốn rọi tia X quang. Ông muốn kiểm tra máu. Ông muốn kiểm tra tim.

Ông muốn xem thử anh em có bị cảm lạnh không, trước khi ông cho thuốc tê. Ông kiểm tra mọi dụng cụ; ông đun sôi chúng, thật kỹ, để thấy không có vi trùng nào trên đó. Ông làm mọi thứ. Ông kiểm tra lại, hết lần này, đến lần khác, đến lần khác, và lần nữa. Tại sao? Ông đang giữ máu của một người trên tay mình. Ông muốn thật chắc chắn rằng mọi thứ đều đúng hết sức như nó có thể đúng.

¹⁶⁷ Còn các bạn thì sao? Còn bạn thì sao, tội nhân ơi, bạn cảm thấy thế nào về điều đó?

Có huyết người trên tay anh em, trách nhiệm giống như một phi công, và người ấy kiểm tra; bác sĩ, và ông kiểm tra; và những điều khác nữa, rất nhiều điều có tính khoa học; khi anh em có huyết của một người trên tay mình, điều gì anh em sẽ làm!

Khi một vị quan toà sắp tuyên án, hãy nhìn cách mà ông đọc những quyển sách đó như thế nào, đọc đi đọc lại và đọc đi đọc lại, đến từng điều nhỏ mà ông có thể thấy được, trước khi ông tuyên án. Bởi vì, ông nắm giữ huyết của một người trên tay mình, phải có điều gì đó tại đây để xử cho đúng điều đó. Hiểu không?

¹⁶⁸ Còn chúng ta thì sao, khi chúng ta đã thấy Nó được nhận biết một cách rõ ràng, rằng, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi”? Ngài đang có tại đây. Ngài ở trên tay chúng ta. Ngài ở trên tay chúng ta. Ngài ở trên tay anh em! Anh em sẽ làm gì với Ngài? “Tôi sẽ làm gì với Jêsus này là Đấng Christ được xức dầu?”

“Nó làm gì? Làm thế nào anh em biết Chính là Ngài?”

Lời hứa cho thời đại này, thời mà chúng ta đang sống ở trong, có thật nhiều lời Kinh Thánh nói, rất nhiều tác tây của Nó được cho là ứng nghiệm, những tác sau cùng của thời đại sau rốt này. Có những điều gì đó đang đặt ở đây được cho là xảy ra, và nó đây này. Đó là gì? Cũng Đấng Christ được xức dầu đó, Lời được xức dầu đó! Anh em sẽ làm gì với Nó? Anh em sẽ bán đứt Nó cho giáo phái không?

¹⁶⁹ Bấy giờ Phi-lát đã làm gì? Phi-lát đã cố gắng rửa Ngài khỏi tay mình, bằng cách nói...Điều trước tiên Phi-lát đã làm là cố rửa

Ngài khỏi tay mình, bằng cách nói, “Ồ, Người đó cũng tốt. Người đó cũng được lắm.” Hiểu không?

¹⁷⁰ Anh em nói, “Ồ, Phi-lát tội nghiệp.” Phi-lát, nhiều người cho ông làm đúng? Không, không, không! Ngài đã ở trên tay ông. Ông đã nghe Sứ điệp, ông đã thấy Lời, và Ngài đã trên tay ông. Và Ngài cũng ở trên tay của anh em. Đúng thế.

Ông đã làm gì? Ông đã cố gắng nói, “Ồ, thôi được, Người ấy là một Người tốt. Ta không tìm thấy một lỗi nào trong Người cả.”

¹⁷¹ Ước gì đó chẳng phải là câu—câu—câu trả lời của rất nhiều người hôm nay! “Ồ, không có gì sai với Lời cả. Tôi nghĩ nó tốt thôi. Kinh Thánh thì tốt, nhưng chúng tôi tin giáo hội. Giáo phái của chúng tôi không đồng ý với Nó.” Hiểu không? Hiểu không? Có một hạng người đang cố gắng rửa sạch Ngài khỏi tay mình.

“Tôi không tìm thấy lỗi nào ở trong Lời. Thật tốt cho những sứ đồ trong thời của họ, nhưng chúng ta sống trong thời đại khác. Chúng ta không sống vào thời các sứ đồ, vì vậy cho nên tôi không phải làm giống như các sứ đồ đã làm. Tôi không phải chịu báp-têm cách họ đã chịu; tôi sống trong thời đại khác. Tôi không phải có những điều họ đã có; tôi sống trong một thời khác. Thánh Linh chỉ được ban cho nhóm đó mà thôi.”

¹⁷² Hê-bơ-rơ 13:8 đặt Ngài trở lại trên bàn tay của anh em. [Anh Branham gõ ba lần trên bực giảng—Bt.] Không thoát được! Ngài đã được chứng thực rõ ràng, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Anh em không có lối thoát nào. Anh em không thể chuyển Ngài qua một thời đại nào khác. Hê-bơ-rơ 13:8 định tội những tư tưởng của anh em, và đặt Ngài ngay trở lại trên tay anh em lần nữa. Vì vậy Chúa Jêsus hiện ở trên tay anh em, cũng giống như đã ở trên tay Phi-lát.

Nhìn xem. Anh em nói, “Nhưng tôi không biết.”Ồ, sao anh em lắng nghe để làm gì?

¹⁷³ Phi-lát là người ngoại giáo. Vợ ông là người ngoại giáo. Song Đức Chúa Trời, đã làm điều ấy công bình, sai người phụ nữ đến đó và nói, “Đừng làm gì đến Người công bình này.” Bà nói, “Vi hôm nay tôi đã đau đớn.” Dĩ nhiên, đó là buổi sáng, vừa qua đêm, và cứ hai mươi bốn giờ được xem là một ngày. “Tôi đã đau đớn

nhiều trong những giấc chiêm bao tối nay, về Người công bình đó. Ông đừng làm gì với Điều đó cả.”

¹⁷⁴ Bấy giờ ông nói, “Ồ, thế thì, nếu là thế, ta sẽ rửa Người khỏi tay ta.” Nhưng ông đã không thể làm điều đó.

Anh em cũng không thể. Một khi anh em đã nghe Lễ thật, anh em phải tin nhận Nó hay là phủ nhận Nó. Không có cách nào khác...Vâng, thưa quý vị, quý vị phải làm điều đó. Những cảnh báo của Chúa!

¹⁷⁵ Những người Do-thái kêu gào, “Hãy để Huyết của Người đổ trên chúng tôi; vì chúng tôi tin thầy tế lễ của chúng tôi, hệ thống giáo phái của chúng tôi, trước khi chúng tôi sẽ tin Người.”

Anh em đấy. Anh em có thấy những tầng lớp ngày hôm nay không? Nhưng tất cả phải đối mặt với vấn đề của Đức Chúa Trời. Tất cả anh em đều phải làm điều đó, dầu sao đi nữa, là kẻ ngoại giáo hay anh em có thể là gì đi nữa. Người không tin, Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, hâm hẩm, nguội lạnh, nóng cháy, và có thể là gì đi nữa, anh em phải đối mặt với vấn đề giống như vậy. Dù anh em có muốn, hay không, Nó nằm trên tay của anh em. Điều đó chính xác.

¹⁷⁶ Thế rồi có những người mà cố thủ kế hoạch khác của Phi-lát để trốn tránh vấn đề, chuyển Ngài đến cho một Caesar nào khác. Hiểu không?

Phi-lát nói, “Bây giờ đợi một chút. Ta—ta—ta—ta không muốn liên can gì với Điều đó cả. Ta—Ta—Ta—Ta...Người là một Người công bình. Ta—ta không muốn làm gì với Người.Ồ, ta—ta tin những gì ta đã nghe. Ta chưa bao giờ thấy Người làm một phép lạ, nhưng có quá nhiều người làm chứng cho Người. Ta—ta—ta tin Người là một Người công bình. Người là một Người tốt, đấy, nhưng—nhưng ta—ta không muốn liên quan gì với Nó, chính ta. Ta—ta—ta chỉ...Ta sẽ chỉ rửa Người khỏi tay ta. Hãy mang cho ta một ít nước. Tất cả các người làm chứng cho ta tại đây.” Đúng thế. Nhưng Đức Chúa Trời cũng đang làm chứng. Ngài đã ở trên tay ông.

¹⁷⁷ Và Ngài cũng ở trên bàn tay của anh em vậy. Xem đấy, anh em, anh em biết tôi đang nói về điều gì. Hiểu không? Không chỉ

anh em, nhưng còn cuốn băng này. Ngài đang ở trên tay của anh em. Anh em sẽ làm gì với Ngài, Jêsus này được gọi là Đấng Christ? Đấng Christ là Lời được Xức dầu. Hiểu không? Anh em sẽ làm gì với Nó? Đó là Sứ điệp của thời đại. Thì giờ là đây, đã được chứng minh rõ ràng bởi Kinh Thánh và bởi Đức Chúa Trời. Anh em sẽ làm gì với Nó? Làm thế nào anh em sẽ trốn tránh vấn đề bây giờ? Làm thế nào anh em sẽ bỏ qua nó được? Ngài đang ở trên bàn tay anh em! Và vụ án của Oswald sẽ chỉ là một vụ bé nhỏ, so với vụ án của anh em, dù cho anh em là mục sư truyền đạo hay có thể là ai đi nữa.

¹⁷⁸ Những người Do-thái họ là những thầy tế lễ, thầy dạy luật, giáo sư, những người thánh; nhưng Ngài vẫn ở trên tay giống như vậy. Ngài là Lời, vấn đề của Đức Chúa Trời cho thời đại đó, và họ đã không thấy được Nó. Chỉ có những người được chọn thấy được Nó, những người tin vào Nó.

¹⁷⁹ Bây giờ tất cả phải đối mặt với vấn đề. Trong mỗi thời đại nó đã là như vậy, mọi lúc. Qua thời đại của Ê-va và A-đam, đến thời đại Nô-ê, đến thời đại Đa-ni-ên và Bê-nê-xát-sa và Nê-bu-cát-nê-sa, rồi đến thời đại Đấng Christ, cho đến ngay chính thì giờ này mà chúng ta đang sống, nó cũng vẫn giống vậy, vấn đề của Lời nảy sinh. Không phải là tín điều của họ, hay cũng không phải là giáo phái, không phải là giáo điều, nhưng, là vấn đề của Lời nghịch lại những điều đó. Vậy, bây giờ, Nó đang ở trên tay giờ này.

¹⁸⁰ Rồi những người đó thử kế hoạch khác của Phi-lát, để tống khứ Ngài, bằng cách chuyển Ngài đi cho một ai đó khác. Phi-lát nói, “Bây giờ, các ngươi biết gì không? Ta sẽ giữ Người ra khỏi tay ta. Ta sẽ rửa sạch Người ra khỏi tay ta bằng nước này. Vì thế ta sẽ chỉ...Ta phải làm điều gì đó với Người. Vậy ta sẽ làm gì? Ta sẽ gởi Người qua tổng hành dinh, với giám mục.” Ừ-m. Đúng thế.

Đó là những gì người ta đang cố gắng làm ngày nay. Hiểu không? Họ đã gởi Ngài đến Caesar. Điều đó không lấy Ngài khỏi bàn tay Phi-lát, lấy Ngài khỏi bàn tay của người nào cả. Điều ấy đã làm gì? Nó gây tác dụng ngược đối với ông. Quay ngay trở lại với cá nhân đó.

181 Anh em nói, “Ồ, tôi sẽ, tôi sẽ làm điều đó. Tôi sẽ chấp nhận Nó nếu giáo phái của tôi chấp nhận Nó.”

Giáo phái của anh em ở trong Hội đồng Giáo hội, bị định tội! Làm thế nào họ sẽ tiếp nhận Nó? Nó gây tác dụng ngược, trở lại ngay với anh em. Đó không phải là những gì giáo phái của anh em nói; nó là, anh em nói gì? Họ đã chối bỏ Nó; bây giờ anh em sẽ làm gì với Nó? Đó là điều kế tiếp. Hiểu không? Điều đó không cất Ngài khỏi tay anh em.

Ngài được chứng thực rõ ràng. Ngài được nhận diện rõ ràng, Lời của thời đại này, lời hứa của thời đại này. Không phải là lời hứa của thời đại Luther; mà Nó đã có lúc đó, đó là Lời trong thời đại của nhà cải chánh. Như, hết thấy anh em là những người đã nghe Bấy Ấn, khi thời đại cải chánh đã qua rồi, con Thú có bộ mặt giống như người (tổ chức) được thiết lập; nhưng đây là bộ mặt của chim phượng hoàng, con Thú mà đã đi đến đưa ra lời thách thức ngày nay.

182 Và ai dám nói đó không phải là Lời được hà hơi của Đức Chúa Trời, khi Ngài đã tiên báo Nó ở đây, và đã sai đi qua tới Arizona và đã mang Nó trở lại ngay, thậm chí với khoa học và mọi điều khác, và đã chứng minh Nó là vậy! Quyển Sách *Này* được mở rồi, đúng thế, chỉ chờ đợi Ấn thứ Bảy được nhận biết về sự Đến của Đấng Christ.

183 Được rồi, Ngài ở trên tay anh em. Anh em phải làm điều gì đó với Ngài. Đừng giữ Ngài đi. Vâng, thưa quý vị. Trong phạm trù này, tôi muốn nói là, “chuyển Ngài đến cho một ai khác.”

“Nếu giáo phái của tôi chấp nhận Nó, Anh Branham, tôi sẽ—tôi sẽ chấp nhận Nó. Song, anh thấy đó, mẹ tôi thuộc về giáo hội này.” Bà đã sống trong thời đại của bà; mà không phải là anh em. Chính là anh em bây giờ. Hãy nhìn xem bà phải đi ra, là những gì bà đã làm. Còn anh em thì sao? Được rồi.

184 Nhìn xem. Anh em nói, “Mẹ tôi là người Ngũ Tuần. Bà đã làm điều này điều kia. Bà đi ra khỏi tổ chức.” Nhưng tôi đang cố gắng nói chuyện với anh em bây giờ. Còn anh em thì sao? Hiểu không?

Trong phạm trù này, chúng ta tìm thấy nhiều anh em có học vấn. Bây giờ, tôi biết tôi sẽ làm tổn thương tình cảm tại đây,

nhưng tôi không làm điều đó một cách cố ý. Nếu làm vậy, thì tôi—tôi nên quỳ xuống tại bàn thờ, để ăn năn. Tôi đang nói điều này trong tình yêu thương tin kính.

¹⁸⁵ Chúa Jêsus, khi Ngài đứng tại đó, và những người Pha-ri-si; đã phải phán, “Các người bởi cha mình, là ma quỷ mà sanh ra; các người sẽ làm các công việc của nó.” Tuy nhiên Ngài đã kêu xin sự bình an và thương xót cho họ, tại thập tự giá, cho những kẻ đã đóng đinh Ngài. Thấy đó, Ngài không giận dữ đối với họ. Ngài phán, “Các người là dòng dõi rắn độc.” Hiểu không? Hiểu không? Mọi việc, Ngài đã rửa sạch họ mọi điều Ngài có thể, đây, và rồi đã cầu nguyện cho họ tại cây thập tự. Hiểu không? Không phải là Ngài muốn làm điều đó; không phải thế, nhưng họ phải thấy được lỗi lầm họ đang mắc phải.

¹⁸⁶ Và tôi đang nói điều tương tự ngày hôm nay, trong phạm trù này của “việc đổ trách nhiệm cho người khác,” hay điều gì đó chúng ta gọi trong quân đội, “đổ trách nhiệm cho người nào khác.” Chúng ta đang cố gắng chuyển nó xuống như A-đam và Ê-va đã làm.

Ê-va đã cố làm. A-đam nói, “Người nữ Ngài ban cho tôi,” và điều đó không bào chữa cho ông. Hiểu không? Người nữ nói, “Con rắn đã phỉnh gạt tôi. Nó...Nó là kẻ mà đã làm tình với tôi. Nó đã lừa dối tôi. Nó đã làm *điều này*.” Điều đó không tránh được tội, chút nào. Họ cũng phải đến ngay trước sự phán xét, giống như vậy. Vâng, thưa quý vị. Được rồi.

¹⁸⁷ Họ không thể chuyển nó đi, một...Không thể nói, “Nếu hệ phái của tôi sẽ tin Điều này, tôi—tôi cũng tin. Nhưng, tôi đã ở trong hệ phái này.” Điều đó không có liên quan với nó. Người Do-thái cũng đã làm như vậy, anh em cũng làm vậy.

¹⁸⁸ Và, để ý, nhiều trong điều này, chúng ta tìm thấy những người có văn hóa tốt đẹp trong phạm trù này. Bây giờ hãy nghe kỹ.

Thấy đó, văn hóa, điều mà chúng ta gọi là văn hóa ngày hôm nay, là những gì Sa-tan đã sản xuất cho Ê-va, một chút khôn ngoan. Nó nói, “Mắt người chưa mở ra, để người không hiểu tất cả Lời.” Nàng đã biết Lời, và đó là tất cả. Nàng đã thấy Đức Chúa Trời chứng thực Lời đó, và điều đó phải là tốt đẹp. Ngài đang giữ

nàng trong Sự sống Đời đời, chừng nào nàng ở lại với Lời đó. Khi nàng vi phạm Lời đó, nàng đã có lời hứa của Đức Chúa Trời rằng nàng sẽ chết ngày mà nàng vi phạm Nó. Và, khi nàng vi phạm Nó, nàng chết. Đúng vậy.

¹⁸⁹ Chúng ta đã có Lời Đức Chúa Trời được chứng thực tại đây, chứng thực, chứng minh bởi Thánh Linh, rằng Ngài đã tiếp nhận chúng ta và ban cho chúng ta phép Báp-têm bằng Thánh Linh. Chúng ta được báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ. Cùng một Phúc âm, cùng những dấu kỳ, phép lạ, cùng mục vụ, thậm chí cùng một Trụ Lửa có thể nhìn thấy được trước chúng ta, tỏ cho thấy những dấu kỳ và phép lạ. Không có cơ bào chữa nào, ở đâu cả.

Và đó chính xác là những gì Kinh Thánh đã nói sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt, và sự kêu gọi từ Ma-la-chi 4, “khôi phục Đức tin của con cái trở lại với tổ phụ.” Và ngay sau đó, kẻ ác bước đi...hay người công bình bước ra trên những tro tàn của kẻ gian ác; cả thế giới sẽ bị đốt cháy. Và bom nguyên tử đang lừng lợ phía trên kia, bom ở trong giàn.

¹⁹⁰ Anh em thấy nước Đức đã làm gì ngay khi họ thấy Tổng... Tổng thống bị ám sát không? Họ đã triệu tập quân đội lại thật nhanh, bởi vì đó là điều duy nhất ngăn cản nước Nga ném bom tại đó. Và họ đụng...Kennedy đã nhả lời với họ, rằng, giờ phút họ làm điều đó, thì ông sẽ quét sạch họ khỏi mặt đất, ngay từ nước Đức. Hiểu không? Và họ nghĩ rằng họ có thể tiếp quản nó, nhưng vẫn chưa đến thì giờ, đấy. Hiểu không?

¹⁹¹ Chúng ta tìm thấy những thầy giảng thông minh, có học vấn, những nhà truyền bá phúc âm, đang cố gắng chuyển Nó cho một ai khác. Hiểu không?

Tại sao, tại sao Phi-lát đã không nói, “Ồ, hãy đợi một chút, Người này...người vợ này đã đến nói với tôi, và tôi đã nghe nhiều lời làm chứng về Ngài. Ngài biết, tôi—tôi có quan tâm. Tôi muốn tìm hiểu. Tôi có thể làm gì để có Sự sống Đời đời, thưa Ngài? Ngài đang ở trên tay tôi. Tôi có thể làm gì?”Ồ, ông có thể nói—ông có thể nói...Ông hỏi, “Ngài—Ngài có phải là Đấng Mê-si không? Ngài—Ngài có phải là—là Vua của dân Do-thái không?”

192 Ngài phán, “Đó là những gì người đã nói. Người đã nói điều đó.”

“Hay là, hãy nói cho chúng tôi biết, thật sự, Ngài có phải là Vua của dân Do-thái không?”

Ngài phán, “Ta được sinh ra vì mục đích đó.”

Ông nói, “Ta không thể tìm thấy lỗi nơi Người.” Ừ-m. “Ồ, ta sẽ rửa Người khỏi tay ta.”

193 Ngài đã trả lời cho ông, nhưng ông đã không thể nhận lãnh Điều đó. Tại sao? Nó sẽ làm giảm sút uy tín của ông. Vì vậy ông nghĩ sẽ gọi lên cho giáo hạt trưởng, xem ông ấy làm gì về Điều đó. Hiểu không?

194 Bây giờ cũng vậy, vấn đề lần nữa lại phát sinh. Anh em sẽ làm gì với Nó, Lời ấy? Anh em phải làm gì, hãy hỏi trưởng lão, hay giám mục, hoặc người nào đó, nếu anh em có thể thay đổi động cơ làm báp-têm của mình, nếu anh em có thể làm *điều này*, hay làm *điều này*? Anh em thấy vậy, và, “Chắc chắn, anh em không làm.” Anh em chuyển ngay trở lại cho mình. Nếu anh em làm, anh em sẽ bị đá ra ngoài. Hiểu không?

195 Nó sẽ làm giảm sút uy tín của dân sự. Vâng, họ—họ nghĩ... Và hội đồng giáo phái sẽ không chịu...Như—như Phi-lát đã chuyển Nó cho Caesar; họ sẽ không ủng hộ Nó. Caesar đưa Nó trở lại vào tay của Phi-lát. Vậy họ cố gắng chuyển Ngài đến—đến những người đứng đầu giáo phái của họ, và nó không có kết quả. Thủ đoạn này không bao giờ có kết quả, và nó sẽ không có hiệu quả được. Nó không có tác dụng cho Phi-lát; nó sẽ không có tác dụng cho anh em; nó sẽ không tác dụng cho bất cứ một ai khác. Vậy thì, thứ hai, điều anh em có thể làm là...

196 Đúng hơn, thứ ba, là tiếp nhận Ngài hay chối bỏ Ngài. Anh em không thể rửa Ngài khỏi tay. Anh em không thể chuyển Ngài đến một hệ thống khác nào đó, hay điều gì khác. Anh em phải đối mặt với vấn đề. Vậy anh em có thể làm gì?

Giống như Phi-lát, đứng với điều như vậy, ông nói, “Cho ta một ít nước, ta sẽ rửa Nó khỏi tay ta, để chứng minh!” Khi ông quay trở lại, ông vẫn phải đi qua sự phán xét; điều đó không bào chữa cho ông được. Ông cố gắng nói, “Ồ, ta, nếu ta không thể phủi

Người khỏi tay ta được, thì ta sẽ đặt Người trong tay của Caesar.” Và Nó đã phản tác dụng, trở lại ngay với ông.

¹⁹⁷ Nó cũng có tác dụng ngược đối với anh em, như là một cá nhân. Anh em sẽ làm gì? Không phải là những gì mẹ đã làm, những gì bố đã làm, những gì mục sư làm, những gì Anh Branham làm, bất cứ ai làm; Nó ở trên bàn tay *của anh em!* Anh em sẽ làm gì về Điều đó, với Jêsus này được gọi là Đấng Christ? Bởi vì, anh em có Huyết trên tay mình, và Nó là Huyết của Đức Chúa Trời. Bây giờ anh em sẽ làm gì? Bị mang tội về việc đóng đinh trên thập tự giá. Hiểu không?

¹⁹⁸ Anh em có thể đóng đinh Ngài, chấp nhận tín điều của mình hay bất kỳ điều gì anh em muốn, hay là nói, “Ồ, tôi cứ chuyển đó đi. Tôi sẽ không có gì liên can với thứ giáo hội này.” Anh em không thể làm thế. Ngài đang ở trên tay anh em. Đúng vậy. Anh em không thể làm điều đó. “Tôi sẽ cứ quên hết mọi sự.” Anh em không thể làm thế. Nó vẫn còn ở trên tay anh em. “Ồ, tôi sẽ chỉ nói, ‘Mục sư của tôi đã dạy tôi *điều này*.’” Nó tác dụng ngược, ngay trở lại. Chính là anh em. Anh em biết thế. Bây giờ, anh em có thể hoặc tiếp nhận Ngài hay là anh em có thể khước từ Ngài, chỉ một cách anh em muốn làm. Điều gì? Nó phải đến với một trong hai cách.

¹⁹⁹ Bây giờ điều gì? Như Chúa Jêsus đã nói với những người Pha-ri-si này, Ngài phán, “Như các ngươi là những người Pha-ri-si mù,” đây, Ai sẽ nói điều giống như vậy ngày nay, “các ngươi những giáo sư ngoan đạo mù, các ngươi có thể phân biệt thời đại của chủ nghĩa cộng sản. Các ngươi tranh chiến nhau quá đến nỗi, không biết rằng Đức Chúa Trời dấy lên chính điều đó để hủy diệt các ngươi.” Xem đây, không biết lời Kinh Thánh. Hiểu không? “Các ngươi, các ngươi có thể phân biệt chủ nghĩa cộng sản đó sẽ chiếm thế giới. Các ngươi có thể thấy điều đó. Các ngươi có thể phân biệt điều đó.”

²⁰⁰ Tất cả các đề tài của chúng ta là về chủ nghĩa cộng sản. “Hãy đánh bại chủ nghĩa cộng sản!” Tôi nghe điều đó cho đến nỗi cảm thấy ớn. Tôi cũng chống lại nó. Chắc chắn, tôi chống lại nó. Nhưng tôi càng chống lại người nam hay người nữ mà chối bỏ Chúa Jêsus Christ, là Lời hờn. Hay là, hoặc anh em là thầy giảng

hay anh em là gì đi nữa, anh em mắc nợ Đấng Christ nhiều hơn là cộng sản. Nó ngu dốt và không biết gì về Lời. Anh em được cho là biết. Hiểu không? Anh em có thể nhận biết rõ thời đại của chủ nghĩa cộng sản, nhưng anh em không thể nhận biết rõ dấu hiệu của thời đại anh em đang sống.

²⁰¹ Chúa Jêsus đã phán với những người Pha-ri-si, nói, “Hỡi các người là những kẻ giả hình!” Ngài phán, “Các người đi ra và nhìn lên trời, và nói mặt trời thì đỏ và đang xuống, ngày mai sẽ xấu trời. Nếu bầu trời trong sáng,” nói, “các người nói ngày mai sẽ là một ngày sáng sủa.” Ngài phán, “Các người có thể nhận biết rõ các dấu hiệu của thời gian, hay dấu hiệu của bầu trời và thời tiết, nhưng những dấu hiệu của thời đại thì các người không biết.” Ngài đã ở đó, Đấng Mê-si, và họ chối bỏ Điều đó.

Còn chúng ta luôn luôn nói về chủ nghĩa cộng sản và một số về thứ này, nhưng, dấu hiệu của thời đại, chúng ta không hiểu được Nó. Hiểu không? Chúng ta nhìn lướt qua điều đó, bỏ qua điều đó. Liên hiệp với nhau ngay bây giờ trong sự không tin, và họ tiếp nhận nó, nhưng không hiểu và không thấy được dấu hiệu thời đại mà Kinh Thánh đã nói sẽ xảy ra.

Anh em đã hiểu Điều đó không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Phải kết thúc, thật nhanh bây giờ. Sắp trễ rồi, đây.

²⁰² Như tổ phụ của họ đã làm, họ cũng làm vậy, cũng giống như vậy ngày hôm nay. Bây giờ, quyết định đã được đạt đến. Nó phải được đạt đến. Anh em phải đạt đến điều đó, theo cách nào đó. Hiểu không? Sự đóng đinh Lời một lần nữa, hay anh em sẽ làm gì? Sự đóng đinh Lời đang ở gần. Đóng đinh và ngăn chặn Lời được chứng thực, vì—vì lợi ích giáo phái, giống như Phi-lát đã làm, cố gắng chuyển đi cho người nào đó. Bây giờ anh em sẽ, như một cá nhân, sẽ làm gì với Lời được xúc dầu mà được gọi là Đấng Christ?

Ngày hôm qua cũng giống vậy, Đấng Christ không hề thay đổi đã xúc dầu cho Lời trong thời đại của Nô-ê. Đấng Christ không thay đổi đó, là—là Cây đã ở trong vườn Ê-đen; mà Ê-va đã lìa bỏ, không ăn Cây Sự Sống này, để lấy cây hiểu biết; ông, bà đã lìa bỏ Cây Sự Sống, để nhận lấy cây sự chết. Thời đại Nô-ê cũng làm

cùng như vậy. Vào thời đại các tiên tri, họ cũng làm giống như vậy. Trong thời Đấng Christ, họ cũng làm như vậy.

Và họ ở đây ngày hôm nay. Vì mỗi người nói về thời đại của mình, và, khi điều đó được ứng nghiệm, mỗi lần họ đều lấy các lý luận giáo phái của họ, đại loại như vậy, và sự khôn ngoan của thế gian thay vì Lời được xúc dầu của Đấng Christ. Anh em sẽ làm gì, như một cá nhân?

²⁰³ Phi-lát không bao giờ phỉ Ngài ra khỏi tay ông. Tôi—tôi sắp kết thúc, vậy hãy thật im lặng chỉ một lát. Phi-lát đã không bao giờ phỉ sạch Ngài ra khỏi tay ông. Anh em cũng sẽ không, trong cách mà ông đã làm, thử bất cứ những kế hoạch này. Ông đã không bao giờ làm được điều đó. Anh em biết điều gì đã xảy đến cho Phi-lát không? Ông bị mất trí. Nó trở nên vậy khi mọi điều ông có thể nghe là sự đóng đinh đó. Tất cả những điều ông có thể nghe là một cơn giận dữ, mà cuối cùng ông trở nên điên loạn.

²⁰⁴ Và người ta có một huyền thoại ở Na-uy, hay không phải... Tôi xin lỗi. Trên Thụy sĩ; nơi mà, tôi đã ở trên đó, như là một nhà truyền giáo. Họ tuyên bố hàng ngàn người đã tập trung tại đó, từ khắp thế giới, vào Lễ Thương khó; nơi hồ nước mà Phi-lát đã tự tử. Cuối cùng ông ta đã tự trầm mình trong hồ nước này. Và họ tuyên bố rằng mỗi Lễ Thương khó, vào lúc ba giờ chiều, nước trở sang màu xanh, nó sôi sục lên từ nơi thân thể Phi-lát nằm. Ông đã chối bỏ Nó. Vẫn còn Huyết trên bàn tay ông. Và ông từ chối, ông đã chối bỏ; bằng nước.

Anh em không thể rửa sạch Ngài khỏi tay mình. Không có nước, không có đủ xà phòng hơn, để có thể tẩy sạch Nó. Ngài đang ở trên tay anh em. Anh em sẽ làm gì với Ngài?

²⁰⁵ Đây là điều duy nhất mà anh em có thể làm. Nếu anh em không thể rửa sạch Ngài khỏi tay mình; anh em không thể chuyển Ngài đến cho một người nào khác; anh em không thể chuyển đi một cách bí ẩn. Không có cách gì trên đời. Điều duy nhất anh em có thể làm là tiếp nhận Nó, vào lòng anh em. Đó là cách tống khứ Ngài. Lấy Ngài khỏi tay anh em và đặt Ngài vào trong lòng anh em, hay là lia bỏ Ngài trên tay anh em và chịu đựng sự Phán xét. Đó là điều duy nhất mà anh em có thể làm.

Kết cuộc của Phi-lát là một kết cuộc khủng khiếp.

²⁰⁶ Lời nói rằng những người mà giữ Ngài trên tay họ...Tôi sắp đọc Lời đó. Nhưng Lời chép, “Họ kêu gào với đá và núi. Họ cầu nguyện, nhưng những lời cầu nguyện của họ đã quá trễ.” Hiểu không? Họ kêu la, “Hãy che giấu chúng tôi khỏi mặt Đấng đang ngự trên Ngai, và khỏi cơn giận của Chiên Con, với Chiên Đực, Sự Sống của Chiên Con mà đã đến. Vì, Ngày Phán xét lớn đã xảy ra, còn ai sẽ có thể đứng nổi?”

²⁰⁷ Anh em nghĩ Oswald sẽ làm gì bây giờ khi hấn bước ra trước Tòa án Tối cao, và thấy những đôi mắt giận dữ đó của hội—hội đồng xét xử và tất cả những người đang ngồi tại đó? Hấn biết điều gì sẽ xảy ra. Đó sẽ là một phòng hơi ngạt, hoặc một sợi dây thừng đang treo tại đó, hay điều gì đó. Hấn phải đối mặt với điều đó.

²⁰⁸ Nhưng điều gì xảy ra nếu anh em bước ra tại đó với Huyết trên tay anh em, về sự chối bỏ? Và biết rằng địa ngục nằm trước anh em, sự hủy diệt Đời đời; kêu gào với đá và núi; nhưng cầu nguyện, cho những lời cầu nguyện đã quá trễ.

Trong Hê-bơ-rơ 10, “Vì nếu chúng ta cố ý phạm tội.” *Tội lỗi* là “không tin.” “Nếu chúng ta đã nhận biết Lẽ thật rồi mà lại cố ý phạm tội, biết Lẽ thật.” Anh em không phải tiếp nhận Nó; chỉ biết về Nó. Anh em không phải có Nó, anh em chỉ...Ồ, không, không. Hiểu không? Đã không nói, “sau khi chúng ta nhận biết Lẽ thật rồi.”

...nếu chúng ta cố ý phạm tội sau khi chúng ta...đã nhận biết rằng đó là Lẽ thật rồi, thì không còn có tế lễ chuộc tội nữa,

Nhưng...chỉ có sự đợi chờ kinh khiếp về...lửa hừng,...sẽ đốt cháy kẻ bội nghịch mà thôi,

...Vì Đức Chúa Trời đã phán rằng: Sự trả thù là của Ta, và Ta sẽ báo ứng, ấy là—là lời Chúa phán.

²⁰⁹ Nếu chúng ta không tin Nó, một cách cố ý, sau khi Lẽ thật đã được bày ra cho chúng ta, sẽ không có sự thương xót nào nữa. Sẽ không còn sự thương xót nào được ban cho nữa.

Hỡi mục sư, đang lắng nghe băng ghi âm này, còn điều đó thế nào? Hỡi thuộc viên giáo hội, đang lắng nghe băng ghi âm này, còn điều đó thế nào? Quý vị sẽ làm gì, nếu chúng ta cố ý không tin Nó? Không thể rửa Nó khỏi tay mình. Anh em không thể chuyển Nó đến các tổng hành dinh. Nó sẽ gây tác dụng ngược, ngay trở lại đối với anh em. Anh em đã nghe Nó. Còn anh em thì sao? Làm thế nào anh em có thể đứng nổi trong Ngày đó?

Ngài ở trên tay anh em hoặc trong lòng anh em, cái này hay cái kia. Xin Chúa giúp chúng ta.

²¹⁰ Nếu—nếu anh em có thể tưởng tượng một cuộc ám sát, và những gì đang diễn ra trong lòng của người đó. Hẳn đã làm gì? Hẳn đã tỉnh ngộ quá trễ, sau khi hẳn đã làm điều đó rồi.

Nhìn xem, hẳn đã có cơ hội. Hẳn được sinh là một người Mỹ tự do. Hẳn là người Mỹ. Nhưng hẳn muốn bán quyền thừa kế của hẳn, để trở thành một người Nga, và điều đó đã gây tác dụng ngược lại. Hẳn đã kết hôn với một cô gái người Nga. Bây giờ hẳn là một kẻ tư tưởng tự do của đảng cộng sản Cu-ba.

Tự do suy nghĩ, “Tôi làm theo ý riêng mình.” Anh em không có tư tưởng nào đến cả. Anh em sẽ làm gì với Jêsus gọi là Đấng Christ? Anh em không phải là người độc lập tư tưởng. Không có suy nghĩ tự do. Hãy để cho tâm trí mà đã ở trong Đấng Christ thì ở trong anh em.

Xin chúng ta cầu nguyện.

²¹¹ Hãy suy nghĩ những ý nghĩ này, “Nếu có những lời ngợi khen nào, nếu có những mỹ đức nào, hãy suy nghĩ về điều này.” Giữa vòng chúng ta sáng nay, và cũng ở trong băng ghi âm này, tôi đang giảng. Nếu anh em có mặt tại đây sáng nay, và anh em biết rằng mình sống không đúng với Đức Chúa Trời, và anh em không được sanh bởi Thánh Linh Ngài, và Đức Chúa Trời đã...

Anh em nói, “Ồ, tôi đã xưng tội.” Đó không phải là những gì tôi đang nói về. Đức Chúa Trời đã chấp nhận điều đó chưa? Anh em có thể nói, “Vâng, tôi, tôi đã có xưng tội, và vân vân. Vâng, tôi tin.” Phi-lát cũng tin vậy, “Ta đã xưng tội rồi, chắc chắn, ‘Ta sẽ làm gì với Người công bình này?’” Anh em không thể rửa Ngài khỏi tay anh em như thế. Không, không.

²¹² Anh em sẽ làm gì với Ngài? Nếu anh em không phải là một Cơ-đốc nhân được tái sinh, với Thánh Linh đang sống trong anh em, làm giàu có Đời sống của anh em, thì tại sao anh em không nhận Nó bây giờ? Anh em sẽ không bao giờ rửa sạch Điều này khỏi tay mình. Anh em sẽ không bao giờ nghe phần cuối của Sứ điệp này. Nó sẽ vang lên suốt cho đến lúc anh em mang Sứ điệp vào lòng mình, rằng Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không bao giờ thay đổi.

²¹³ Trong hội chúng có thể nhìn thấy này sáng nay, sẽ có những người ở đây nhận ra rằng mình sai trật, và muốn đưa tay mình lên. Chúng ta không có chỗ cho sự kêu gọi đến tin nhận, nơi này rất chặt kín. Nhưng chỉ nói, “Xin cầu nguyện cho tôi, Anh Branham. Xin Chúa giúp đỡ tôi.” Xin Chúa ban phước cho anh, tôi thấy tay anh. “Ấy là, tôi muốn, bây giờ. Ngay tại đây tôi muốn, trước Chúa, Ngài biết rằng tôi có tội, và tôi nhận biết tôi phạm tội. Tôi—tôi muốn Ngài rời khỏi tay tôi; tôi muốn Ngài vào trong lòng tôi.” Hãy đưa tay anh em lên, nói, “Xin cầu nguyện cho tôi, Anh Branham.” Xin Chúa ban phước cho anh em. Tôi nhìn thấy, trong số người này ở đây, có lẽ bốn mươi, năm mươi bàn tay giơ lên ở đây.

Kêu gọi hôm nay,

Kêu gọi hôm nay,

Hãy suy nghĩ về điều đó bây giờ, đó là Ngài đang gọi. Chúa Jêsus đang gọi. Đó là Ngài đang phán với anh chị em.

²¹⁴ Các bạn đã phạm tội rất nhiều, đến nỗi lòng của mình quá chai lì, đến nỗi các bạn thậm chí không muốn, không còn nghe được Lời nữa chẳng? Khi từng là, như một cậu bé hay một cô bé, các bạn đã nghe Nó. Các bạn đã ao ước làm điều đó, nhưng đã hoãn Điều đó lại, và cứ chai lì và chai lì những vết cắt và những cú kéo đó. Có phải điều đó đã đi quá xa đến nỗi các bạn không thể nghe Nó nữa chẳng? Có phải các bạn đang đứng nơi...của mình...ở nơi mà giống như Oswald đứng sáng nay, mà các bạn biết không? Ôi! Làm sao các bạn có thể làm điều đó?

Còn có bàn tay nào khác không trước khi chúng ta kết thúc và tôi sẽ dâng lên lời cầu nguyện? Bất cứ nơi nào trong tòa nhà, mà chưa hề đưa tay lên, nói, “Anh Branham, từ lúc anh nói những

lời cuối cùng, tôi—tôi cảm thấy điều đó.” Bất cứ người nào, ở bên ngoài, trong những hành lang, quanh những cửa sổ, bất cứ nơi đâu, không thành vấn đề. Cứ...

²¹⁵ Xin Chúa ban phước cho cô, quý cô. Xin Chúa ban phước cho ông, thưa ông, ông đấy. Đã có anh. Ngài ở trên...Chúa ban phước cho bà, thưa bà. Còn ai khác không? Chúa ban phước cho bà, thưa bà. Chúa ban phước cho anh, ở đây. Và xin Chúa ban phước cho các cháu, bé trai, bé gái ở đằng kia. Vâng, Chúa ban phước cho các bạn. Ở phía sau đó, thưa ông. Đúng thế.

Bây giờ chúng ta hãy suy nghĩ về điều đó giờ này. Tôi muốn quý vị làm điều này trong lúc chúng ta hát êm dịu bài này, *Jêsus Đang Kêu Gọi*. Bây giờ tôi muốn anh chị em chỉ nói, “Lạy Chúa, xin thương xót cho con, là tội nhân, hay là một kẻ giả vờ. Con là một thuộc viên giáo hội, Chúa ôi, nhưng con—con—con muốn có Ngài. Con muốn có Ngài. Xin giúp con! Con sẽ—con sẽ hầu việc Ngài. Con hứa điều đó, ngay bây giờ. Con đưa tay lên, rằng con muốn có Ngài. Bây giờ xin Ngài dứt dây lòng con, để con tiếp nhận Ngài, và con sẽ tiếp nhận Ngài vào trong lòng con.” Trong lúc chúng ta hát lời này một lần nữa, mời anh em làm điều đó nhé?

Kêu gọi hôm nay,

Kêu gọi hôm nay,

²¹⁶ Bây giờ hãy cầu nguyện theo cách riêng của mình. Cầu nguyện giờ này. “Jêsus đang...” Ấy là Ngài đang phán. Đó là lý do anh em đưa tay lên.

...êm dịu tha thiết kêu gọi hôm nay.

Jêsus đang kêu gọi, Ồ hãy lắng nghe Tiếng Ngài;

Hãy nghe Ngài...

Ngay bây giờ, hãy nghe Ngài. Hãy nói, “Lạy Chúa, con có tội. Huyết Ngài ở trên bàn tay con. Con là tội nhân. Con không muốn Nó ở trên tay nữa. Con không thể rửa sạch Nó được; con đã cố gắng, trong nhiều năm. Con sẽ không xua Ngài đi giống như Phi-lát đã làm, và cố gắng gửi Ngài đến cho một người nào khác. Con muốn có Ngài. Xin đến trong lòng con, ngay bây giờ, Chúa ôi. Con tin nhận Ngài. Con thấy Ngài đang đứng ngay trước con, giống

như một hình ảnh đang đứng đó; bởi đức tin con đang bước đi ngay vào trong Ngài, biết rằng Ngài tha thứ cho con. Và con... Ngài sẽ ở trong lòng con, từ giờ này trở đi.”

...hôm nay, (mọi người cầu nguyện)

Jêsus đang kêu gọi,

Ngài đang êm dịu kêu gọi hôm nay.

[Anh Branham ngân nga bài hát *Jêsus Đang Kêu Gọi*—Bt.]

²¹⁷ Lạy Cha Thiên thượng, sứ điệp nhỏ này chấm dứt. Và bây giờ, sự quyết định, phiên tòa được lập ra sáng nay. Các Thiên sứ được tập hợp vào trong phòng. Đức Thánh Linh lớn ở đây đang đưa ra những chứng thực rằng Chúa Jêsus vẫn sống. Ngài là nguồn của Sự sống Đời đời. Mồ mả không thể nắm giữ được Ngài, âm phủ cũng không giữ được Ngài. Ngài đã lên trời; được khai phóng từ âm phủ, từ mồ mả. Và Ngài đứng giữa chúng con, ngày hôm nay.

Và các tín điều và giáo phái của chúng con đã bó buộc nhiều người của chúng con, lạy Chúa. Tội lỗi đã trói buộc họ, nhưng ngày hôm nay họ muốn được tự do. Họ đứng giống như Phi-lát, và, thay vì cố gắng chuyển Ngài đến cho một người nào khác, họ đã đưa tay lên, “Xin đến trong lòng con, Chúa Jêsus ôi. Con sẽ không rửa Ngài khỏi con nữa. Con không thể làm điều đó. Ngài vẫn còn trên tay con. Con chỉ rửa và rửa, và Ngài sẽ không ra khỏi, nhưng bây giờ con tiếp nhận Ngài. Con muốn có Ngài trong đời sống con, và con tiếp nhận Ngài vào trong đời sống của con. Lạy Chúa, xin tiếp nhận con vào Vương Quốc của Ngài, bằng sự tha thứ tội lỗi con, và ban cho con đức tin để tin rằng Ngài tiếp nhận con, Cha ôi.” Xin nhậm lời. Chúng con cầu nguyện, nhen Danh Chúa Jêsus Christ.

²¹⁸ Và bây giờ khi các anh em cúi đầu. Đức tin, bởi đức tin...“Và, Chúa ôi, xin Ngài giúp cho con sống thành thật. Nhưng biết rằng Ngài hứa rằng...”

“Hễ ai đến với Ta, Ta sẽ không bỏ ra ngoài đâu. Và Ta sẽ ban cho người Sự sống Đời đời, và Ta sẽ khiến cho người sống lại trong những ngày sau rốt. Ai xưng Ta ra trước mặt thiên hạ, Ta sẽ xưng người trước Cha Ta và các Thiên sứ thánh. Kẻ nào nghe,” sự thông giải thực sự, chân thật của Thánh Giảng 5:24 ở đó, là, “kẻ

nào mà hiểu, tin nhận Lời Ta. Kể nào tin nhận Lời Ta, và tin Đấng đã sai Ta, thì được Sự sống Đời đời, và không bị gọi đến sự Phán xét.” Anh em sẽ không đến Vành Móng Ngựa giống như Oswald. “Song các người đã vượt khỏi,” với sự tha thứ nhưng không, “từ sự chết mà đến với Sự sống.”

219 “Lạy Chúa, con không biết như thế nào, con không biết tại sao, nhưng—nhưng con tin điều đó đã xảy ra. Con tin điều đó, trong lòng con, sự vô tín của con đã hết. Con có thể tự do nói ‘amen’ với mọi Lời mà Ngài nói, con đón nhận Nó ngay bây giờ. Con tin điều đó.”

220 Giờ này anh em cúi đầu xuống. Anh em mà tin điều đó, đã đưa tay lên trước đây một lát; và bởi đức tin anh em thấy hình ảnh của Đấng Christ đang đứng tại đó, mà anh em sẽ ở trong. Giờ đây anh em đang bước đi bởi đức tin, tin rằng tội lỗi của mình đã được tha. Và từ ngày này trở đi, anh em sẵn sàng cho phép báp-têm Cơ-đốc, anh em sẵn sàng bây giờ để bước đi với Đấng Christ. Anh em sẽ, như là một lời làm chứng cho Ngài, đưa tay lên lại, nói, “Bởi đức tin tôi tin Điều đó hết lòng”? Xin Chúa ban phước cho anh em. Tốt lắm. “Bây giờ tôi tiếp nhận Điều đó. Tôi—tôi tin nhận; tôi không thể làm điều gì được.” Chúa ban phước cho anh em. Giống như mọi người mà tôi đã nhìn thấy. “Bây giờ tôi tin nhận.”

221 Thấy đó, anh em không tốt, anh em đã không hề tốt, anh em không thể tốt được, nhưng Chúa Jêsus đã chết cho những người không tốt. “Tôi phải làm gì, Anh Branham?” Chỉ tin nhận những gì Ngài đã làm, chỉ tin nhận những gì Ngài đã làm cho anh em. Và giờ này bởi tin Nó và tiếp nhận Nó...

Bây giờ, tôi nghĩ, thừa mục sư, hồ nước sẽ được mở. [Anh Neville nói, “Vâng.”—Bt.] Phép báp-têm sẽ được làm theo thứ tự, nếu anh em muốn được làm báp-têm.

Nếu anh em đã dùng các tước, “Cha, Con, Thánh Linh,” anh em thực sự...Tôi nói điều này với sự kính trọng và tôn kính, nhưng, theo cách tôi thấy điều đó, anh em không được báp-têm. Anh em không, vì anh em không thực hiện những gì Ngài đã phán.

²²² Ngài phán, “Hãy nhân Danh Cha, Con, và Thánh Linh mà làm phép báp-têm cho họ.” Nếu anh em chỉ có những tước hiệu đó được gọi trên anh em; Ngài đã không hề nói, “Hãy đi gọi những *tước hiệu* này; hãy đi gọi *những tên* này.” Nó không hề được làm trong Kinh Thánh. Nó không hề được làm theo cách đó. Nó đã, báp-têm theo cách Chúa Jêsus phán, “Trong Danh Cha, Con, và Thánh Linh,” đó là Chúa Jêsus Christ.

²²³ Phi-e-rơ, với những chìa khóa, đã nói giống như vậy; mọi sứ đồ khác, toàn thể Hội Thánh; cho đến khi Hội nghị Nicaea ban đầu khi giáo hội Công giáo Rô-ma được tổ chức, đã chấp nhận những tước thay vì Danh. Anh em hoặc là được báp-têm trong các giáo điều giáo phái Rô-ma, hay được báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, cách này hay cách kia. Nó ở trên tay của anh em; anh em không thể rửa sạch Nó. Nó ở đó.

Anh em đã chấp nhận Nó bây giờ. Tôi sẽ hỏi anh em, khi—khi người đánh đàn organ và piano chơi lại bài thánh ca cổ nổi tiếng.

Lòng tin ngược lên Chúa chẳng thôi,
Ngài là Chiên Con Gô-gô-tha,
Cứu Chúa Thiêng liêng;
Xin nghe lời tôi khẩn xin,
Quảng mọi tội xa khỏi tôi,
Và để cho tôi từ ngày này
Hoàn toàn thuộc Ngài!

²²⁴ Xin đừng ai rời tòa nhà. Cứ đứng một cách kính kiền bây giờ, chúng ta hãy đưa tay lên với Ngài giờ này.

Lòng tin ngược lên Chúa chẳng thôi, (và Ngài
là Lời)
Ngài là Chiên Con Gô-gô-tha,
Cứu Chúa Thiêng liêng;
Xin nghe lời tôi khẩn xin,
Quảng mọi tội xa khỏi tôi,
Ô để cho tôi từ ngày này
Hoàn toàn...(hoàn toàn và trọn vẹn, của Ngài!
Tôi đầu phục đời sống mình giờ này.)

225 Nước sẽ được sẵn sàng trong một vài phút. Nếu anh em không thể nhận phép báp-têm bây giờ, chúng ta sẽ báp-têm lại tối nay.

Hãy suy nghĩ về điều đó, suốt buổi chiều, “Trên tay anh em.” Hãy lấy Nó ra khỏi đi. Cách duy nhất anh em có thể làm, là, được rửa trong Dòng Huyết của Chúa Jêsus Christ, Đấng...Hiểu không? Vàng, thừa quý vị. Hãy nhớ điều đó giờ này khi chúng ta cúi đầu. Hãy hướng về Ngài bây giờ.

Đường đời rất tối tăm này...

226 Quyết định đang ở trong lòng anh em bây giờ. Ngài ở phiên tòa. Lời sẵn sàng cho sự đóng đinh trên thập tự giá. Đấng Christ ở trong phiên xử. Anh em sẽ làm gì với Jêsus gọi là Đấng Christ?

Ngài là Đấng Dẫn Dắt tôi;
Cho ngày thay đêm tối nay,
Lau khô ưu phiền, nước mắt ngay,
Cũng chẳng để bước tôi lạc loài
Lạc xa Chúa hoài.

Bây giờ hãy cúi lòng mình trước điều đó. [Anh Branham bắt đầu ngân nga bài *Đức Tin Tôi Ngước Lên Ngài*—Bt.]

227 Hãy suy nghĩ sâu sắc, thưa các bạn. Có thể tên của bạn là tên cuối cùng được ghi trên Sách. Chúng ta đang ở thời kỳ cuối cùng. Bây giờ hãy suy nghĩ thật sâu sắc. Anh em, có ai ở đây quay bỏ Ngài không?

228 Hãy nhớ, nó có thể không bao giờ đến lần nữa. Phi-lát đã không có cơ hội khác. Ông đã cố gắng hết sức để cứu, và ông không thể làm điều đó. Nó đã ở trên tay ông. Còn anh em sẽ làm gì với Lời được xúc dầu dành cho ngày hôm nay, được gọi là Đấng Christ?

TÔI SẼ LÀM GÌ VỚI JÊSUS ĐƯỢC GỌI LÀ Đấng CHRIST? VIE63-1124M

(What Shall I Do With Jesus Called Christ?)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 24 tháng Mười một, năm 1963, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org